

UNIVERZITA KARLOVA
FAKULTA TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU
KATEDRA SPORTOVNÍCH HER

**Analýza rozdílů u standardní situace – kop od branky mezi
skupinovou a vyřazovací fází na ME 2024 ve fotbale**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

VEDOUCÍ PRÁCE:
Mgr. Jakub Kokštejn, Ph.D.

Vypracoval:
Filip Stolař

PRAHA, 2025

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že jsem závěrečnou bakalářskou práci zpracoval samostatně a že jsem uvedl všechny použité informační zdroje a literaturu. Tato práce ani její podstatná část nebyla předložena k získání jiného nebo stejného akademického titulu.

V Praze, dne

Filip Stolař

PODĚKOVÁNÍ

Rád bych tímto poděkoval Mgr. Jakobovi Kokštejnovi, Ph.D. za odborné vedení mé bakalářské práce, za jeho vstřícný přístup, cenné rady a připomínky, které mi významně pomohly při zpracování této práce

ABSTRAKT

NÁZEV PRÁCE: Analýza rozdílů u standardní situace – kop od branky mezi skupinovou a vyřazovací fází na mistrovství Evropy 2024 ve fotbale

Cíl: Cílem této bakalářské práce je analýza rozdílů u standardní situace kop od branky mezi skupinovou a vyřazovací fází na ME 2024 ve fotbale.

Metody: Ke zpracování této práce byla použita vědecká metoda nepřímého pozorování prostřednictvím videozáznamů všech 51 utkání turnaje a následné observační analýzy vybraných parametrů standardní situace kopu od branky. K hodnocení významnosti skupinových rozdílů byl použit koeficient věcné významnosti Hedgesovo g .

Výsledky: Výsledky analýzy prokázaly rozdíl mezi skupinovou a vyřazovací fází turnaje u vybraných parametrů kopů od branky. Středně významný rozdíl byl zjištěn u prostoru první přihrávky do pokutového území (Hedgesovo $g = 0,64$), kdy ve vyřazovací fázi došlo k častějšímu využití této varianty rozehrání. Dále byly zaznamenány středně významné rozdíly u výšky přihrávky po zemi ($g = 0,54$) a u první přihrávky směřující na post střední obránce ($g = 0,70$). Úspěšnost rozehrání kopu od branky byla ve vyřazovací části vyšší (42 %, průměr 5,4) než ve skupinové fázi (35 %, průměr 4,1; $g = 0,54$), zatímco počet první přihrávky za třetinu hřiště byla ve vyřazovací fázi nižší (42 %, průměr 5,4) než ve skupinové fázi (51 %, průměr 6,0; $g = 0,18$). U úspěšných kopů rozehraných v první třetině byl ve vyřazovací části zjištěn častější výstup krajními prostory (62 %, průměr 2,9) oproti skupinové fázi (57 %, průměr 1,9; $g = 0,54$). Nejvýraznější rozdíl byl zjištěn u parametru vyvezení míče pod tlakem soupeře v úspěšných kopech rozehraných v první třetině, kde byla ve vyřazovací části významně vyšší četnost této herní činnosti, což potvrzuje velká věcná významnost rozdílu (Hedgesovo $g = 0,87$).

Závěr: Získaná zjištění rozšiřují poznatky o významu kopu od branky v moderním fotbale. Ve vyřazovací fázi turnaje týmy častěji preferovaly kontrolovanější rozehrání v první třetině,

dosahovaly vyšší úspěšnosti rozehraní a více zapojovaly střední obránce do první přihrávky. Dále byly ve vyřazovací fázi úspěšné rozehrávky častěji spojeny s vedením míčem pod tlakem soupeře a s výstupem hry krajem hřiště. Tyto poznatky lze využít v tréninkovém procesu, zejména u mládežnických kategorií, kde je vhodné klást důraz na nácvik kontrolované rozehrávky kopu od branky, práci pod tlakem a plynulou výstavbu hry z obranné třetiny.

Klíčová slova: fotbal, kop od branky, standardní situace, herní analýza, mistrovství Evropy

ABSTRACT

Title: Analysis of differences in the goal kick as a set piece between the group stage and the knockout stage at UEFA EURO 2024

Objective: The aim of this study was to analyse differences in the goal kick as a set piece between the group stage and the knockout stage of UEFA EURO 2024.

Methods: This study employed the scientific method of indirect observation through video recordings of all 51 matches of the tournament, followed by an observational analysis of selected parameters of goal kick set-piece situations. To assess the significance of group differences, the effect size coefficient Hedges' g was used.

Results: The results of the analysis demonstrated differences between the group stage and the knockout stage of the tournament in selected goal kick parameters. A medium effect size was found for the space of the first pass into the penalty area (Hedges' $g = 0.64$), with more frequent use of this option during the knockout stage. Medium effect sizes were also identified for ground passes ($g = 0.54$) and for first passes directed to the centre-back position ($g = 0.70$). The success rate of goal kicks was higher in the knockout stage (42%, mean 5.4) compared to the group stage (35%, mean 4.1; $g = 0.54$), while the frequency of first passes played beyond the first third of the pitch was lower in the knockout stage (42%, mean 5.4) than in the group stage (51%, mean 6.0; $g = 0.18$). For successful goal kicks played within the first third of the pitch, a more frequent progression through wide areas was observed in the knockout stage (62%, mean 2.9) compared to the group stage (57%, mean 1.9; $g = 0.54$). The most pronounced difference was found in the parameter of ball carrying under opponent pressure following successful goal kicks played in the first third of the pitch, where a substantially higher frequency was recorded in the knockout stage, confirming a large effect size (Hedges' $g = 0.87$).

Conclusion: The findings expand current knowledge of the importance of the goal kick in modern football. During the knockout stage, teams more frequently preferred a controlled build-up in the first third of the pitch, achieved higher success rates of goal kicks, and involved centre-backs more often in the first pass. Furthermore, successful goal kicks in the knockout stage were more frequently associated with ball carrying under opponent pressure and progression through wide areas. These findings can be applied in the training process, particularly in youth categories, where emphasis should be placed on practising controlled goal kick build-up, playing under pressure, and smooth construction of play from the defensive third of the pitch.

Keywords: football, goal kick, set pieces, match analysis, European Championship

OBSAH

1. ÚVOD	11
2. TEORETICKÁ VÝCHODISKA PRÁCE	12
2.1 Herní výkon	12
2.1.1 Individuální herní výkon (IHV)	13
2.1.2 Týmový herní výkon (THV)	14
2.2 Obsah herního výkon	16
2.2.1 Herní činnosti jednotlivce (HČJ)	17
2.2.2 Útočné herní činnosti jednotlivce	17
2.2.2 Obranné herní činnosti jednotlivce	21
2.2.3 Herní kombinace	21
2.2.4 Útočné herní kombinace	21
2.2.5 Obranné herní kombinace	22
2.2.6 Herní systémy	22
2.2.7 Útočné herní systémy	22
2.2.8 Obranné herní systémy	23
2.2.9 Hra Brankáře	23
2.2.10 Standardní situace	24
2.3 Charakteristika standardní situace kopu od branky během utkání	24
2.3.1 Pravidla a jejich úprava	24
2.3.2 Role brankáře při rozehrávce od branky	26
2.3.3 Rozehrávka hráčem z pole	28
2.3.4 Rozehrávka pomocí dlouhých přihrávek	29
2.4 Současný stav poznání	32
2.5 Formulace výzkumného problému	35
3 CÍLE, ÚKOLY A HYPOTÉZY	36
3.1 Cíle	36
3.2 Úkoly	36

3.3	Hypotézy.....	36
4	METODIKA	37
4.1	Design studie.....	37
4.2	Výzkumný soubor	37
4.3	Metody sběru dat.....	37
4.4	Analýza dat	41
5	VÝSLEDKY	42
5.1	Rozdíly mezi základní částí a vyřazovací částí.....	42
5.2	Analýza jednotlivých parametrů – celkové, základní a vyřazovací fáze	43
5.2.1	Prostor první přihrávky	43
5.2.1	Výška první přihrávky	45
5.2.3	Post první přihrávky.....	46
5.2.4	Úspěšnost.....	48
5.2.5	Úspěšný kop rozehraný v první třetině hřiště	49
5.2.6	Prostor výstupu úspěšného kopu rozehraný v první třetině hřiště	51
5.2.7	Postavení obránců před zahájení kopu	52
5.2.8	Důvod neúspěšného kopu od branky	53
6	DISKUZE	55
6.1	Verifikace hypotéz.....	55
6.2	Silné a slabé stránky práce.....	56
6.3	Praktické doporučení.....	57
6.4	Doporučení pro budoucí výzkum.....	57
7	ZÁVĚR.....	58

1. ÚVOD

Fotbal patří mezi nejrozšířenější sporty na světě, ve kterém hrají významnou roli nejen individuální dovednosti, ale také taktické pojetí hry a efektivní využívání herních situací. Standardní situace jsou nedílnou součástí herního výkonu a mohou zásadně ovlivnit průběh a výsledek utkání. Kop od branky, jako jedna ze standardních situací, může mít vliv na výstavbu útoku a přechod z obranné třetiny do vyšších prostorů hřiště. Kop od branky prošel v poslední letech značnými úpravami. Nejvýznamnější změnám došlo v pojetí rozehrání kopu od branky, zejména v souvislosti s úpravou pravidel umožňující přijmout první přihrávku uvnitř pokutového území. Tato změna vedla ke zvýšenému zapojení brankáře do rozehrání a k častějšímu využívání kontrolované výstavby hry od vlastní branky. moderní fotbal tak klade vyšší nároky na technickou i rozhodovací vyspělost hráčů, především obránců a brankářů.

Specifickým prostředím pro analýzu herního chování týmů jsou vrcholné reprezentační turnaje, jako je mistrovství Evropy ve fotbale. Rozdílný kontext skupinové a vyřazovací fáze turnaje může ovlivňovat herní strategii týmu, míru rizika i volbu způsobu rozehrání standardních situací.

Cílem této bakalářské práce je analyzovat rozdíly ve standardní situaci kopu od branky mezi skupinovou a vyřazovací fází mistrovství Evropy ve fotbale 2024. Práce se zaměřuje na vybrané parametry rozehrání kopu od branky, konkrétně na prostor první přihrávky, výšku první přihrávky, herní post hráče přijímajícího první přihrávku, úspěšnost rozehrání kopu od branky, charakter úspěšného rozehrání v první třetině hřiště, místo výstupu hry z první třetiny hřiště, postavení bránících hráčů při rozehrávce a důvody neúspěšného rozehrání kopu od branky. získaná zjištění mohou přispět k hlubšímu pochopení významu této standardní situace v moderním fotbale a nabídnout praktické podněty pro její aplikaci.

2. TEORETICKÁ VÝCHODISKA PRÁCE

2.1 Herní výkon

„Herní výkon charakterizujeme jako aktuální projev specializovaných předpokladů hráčů (jako výsledek adaptace) v herních činnostech zaměřených na řešení herních úkolů v ději utkání.“ (Buzek, 2007, str. 26.)

Podle Bělka a kol. (2021) je herní výkon chápán jako speciální druh chování sportovce ve specifických podmínkách sportovní soutěže – utkání. Příčinou tohoto chování jsou **předpoklady** (determinanty) výkonu a **podmínky** (stimuly) výkonu. (Bělka a kol., 2021)

Bělka a kol. (2021) uvádí několik faktorů, které charakterizují herní výkon:

- Kondiční faktory,
- psychické faktory,
- technické faktory,
- taktické faktory,
- somatické faktory – mezi které řadíme výšku, váhu, somatotyp nebo tělesné složení těla,
- ostatní – zde řadíme např. rychlost regenerace.

Tyto faktory obecně charakterizují všechny sportovní hry. Na základě pravidel, počtu hráčů, hřiště a z vyplývajících nároků na výkon a jeho rozvoj uvádí Neuser (2020) výkonnostní model specifický pro fotbal:

- Vlivy – v této kategorii rozdělujeme na dva druhy. Prvním jsou **Externí vlivy**, do kterých řadíme např. stav hrací plochy, počasí. Druhým druhem jsou **interní vlivy**, kam patří např. zranění hráče, střídání hráčů,
- kondice – je souhrnný termín pro všechny mentální, fyzické, kognitivní a sociální výkonnostní faktory,
- technika – jedná se o techniku s míčem, bez míče a všechny koordinační dovednosti nebo pohyby (s míčem i bez),
- taktika – zařazujeme všechny individuální i kolektivní postupy, ať už obranné či útočné, které aplikují na základě herního plánu,
- styl – je metodický popis specifického způsobu hraní.

Herní výkon ve fotbale je rozdělen na dva druhy. Prvním z nich je individuální herní výkon (IHV) a jako druhý herní výkon je uváděn týmový herní výkon (THV). (Votík, 2005)

2.1.1 Individuální herní výkon (IHV)

Individuální herní výkon (IHV) charakterizujeme jako výkon jednoho hráče. IHV představuje základ týmového herního výkonu (THV) a jeho zlepšení se současně projeví na zvýšení kvality THV. Podle Votíka (2005) má IHV vždy formu herních činností jednotlivce (HČJ), které lze dělit na další jednotlivé herní dovednosti a výkon jedné ovlivní výkon druhé (Bělka a kol., 2021). Herní dovednosti lze chápat jako učením získané dispozice, které slouží k účelnému řešení herních situací v utkání. Množství a kvalita osvojených herních dovedností, určují míru způsobilosti hráče podílet se na týmovém herním výkonu (Votík, 2005).

Všechny faktory, které ovlivňují kvalitu individuálního herního výkonu a způsobilost podílet se na týmovém herním výkonu, lze rozdělit do tří základních kategorií: biomechanické, bioenergetické a psychické determinanty (Buzek a kol., 2007). Tyto tři zmíněné determinanty uvádíme jako vnitřní stav organismu hráče. Vnější stav prostředí označujeme jako podmínky (stimuly) herního výkonu. Mezi tyto stimuly patří např. počasí, kvalitu hřiště, úroveň soupeře (Bělka a kol., 2021).

Biomechanické determinanty významně ovlivňují motorické provedení HČJ, a právě z tohoto důvodu je technika považována za jejich klíčovou součást (Bělka a kol., 2021). Technika je definována jako účelný způsob řešení herních situací (Fajfer, 2009). Podle Buzek a kol. (2007) se v technickém projevu hráče odráží další osobnostní a tělesné charakteristiky, jako je somatotyp, nervový typ či individuální rysy osobnosti. Každý hráč si tak vytváří vlastní herní styl. Kollath (2006) popisuje techniku jako soubor všech pohybových úkonů, které slouží k vyřešení určitého herního úkolu při zachování pravidel hry.

Moderní fotbal klade vysoké nároky na kondiční připravenost hráče, a proto zařazujeme pohybové aktivity s míčem či bez míče při střídavém či nestejněměrném pohybovém zatížení mezi bioenergetické determinanty (Buzek a kol., 2007). Tyto aktivity probíhají v nepravidelných intervalech různé intenzity. Mezi intervaly nízké intenzity, lze zařadit stoj či poklus, zatímco k intervalům vysoké intenzity patří např. sprint (Psotta a kol., 2006). Stupeň intenzity jednotlivých intervalů určuje tempo hry a potřebnou energii pro absolvování získáváme z aerobních či anaerobních zdrojů (Reilly, 2006). Fotbal a další hry

brankového typu se převážně odehrávají v aerobním režimu. Toto tvrzení vychází z průměrného zatížení hráče během utkání, které se pohybuje kolem anaerobního prahu, což odpovídá přibližně 70–80 % VO_{2max} . Reilly (2006) ve své knize zdůrazňuje, že aerobní kondice je zásadní pro zvládnutí 90minutového utkání. Zároveň však uvádí, že klíčové body v utkání jako je např. sprinty při boji o míč nebo při úniku před soupeřem, či výskoky při hře hlavou, se odehrávají v anaerobním režimu.

Vysoká úroveň kondice a kvalitní technika samy o sobě nezaručují vysokou kvalitu individuálního herního výkonu. Pro hráče je nesmírně důležité umět analyzovat konkrétní herní situaci a adekvátně na ni reagovat. Z tohoto důvodu uvádějí Bělka a kol. (2021) psychické determinanty jako nezbytnou součást herního výkonu a ovlivňují jeho úspěšnost. Tyto psychické procesy jsou dány osobností, genetickými danostmi a psychickými vlastnostmi a schopnostmi (Buzek a kol., 2007).

Mezi další determinanty herního výkonu jednotlivce řadíme sílu, koordinaci a flexibilitu (Kollath: 2006).

2.1.2 Týmový herní výkon (THV)

Týmový herní výkon (THV) je výsledkem propojení více individuálních herních výkonů (IHV), avšak nelze na něj pohlížet pouze jako na jejich jednoduchý součet. Bělka a kol. (2021) proto definují THV jako systém tvořený subsystemy IHV, mezi nimiž existují vzájemné vztahy. Buzek a kol. (2007) k tomu dodávají, že jednotlivci ovlivňují týmový herní výkon, ale zároveň THV ovlivňuje výkony jednotlivých hráčů. Tito jednotlivci společně tvoří tzv. sociální skupinu se společným cílem a činností, která je utvářena za účelem střetávání se s jinou obdobnou sociální skupinou (Votík, 2005, Buzek a kol., 2007). Mezi faktory ovlivňující týmový herní výkon řadíme činnostní a sociálně psychologické determinanty. Tyto determinanty se navzájem ovlivňují.

Činnostní determinanty se v průběhu utkání projevují v herních činnostech hráčů. Mezi činnostní determinanty patří činnostní koheze a činnostní participace.

McEvan a Beauchamp (2014) zdůrazňují, že činnostní koheze neboli míra spolupráce hráčů při plnění týmového cíle, zvyšuje výkon pomocí sdílené motivaci a lepšímu rozhodování. Ishii a kol. (2025) doplňují, že efektivita týmu závisí na koordinaci pohybu a adaptaci na měnící se podmínky, nikoliv na individuálních dovednostech. Činnostní participaci pak McEvan a Beauchamp (2014) definují jako aktivní podíl jednotlivce na společných činnostech, které vedou k dosažení týmových cílů. Dle Buzek a kol. (2007)

participace úzce souvisí se zvládnutím herních činností, tedy i s úrovní herních dovedností. Na jejich základě jsou spolu osobnostními a tělesnými předpoklady, hráči rozdělováni nejen do hráčských funkcí (herních postů), ale i dle sociálních rolí, jako např. „vůdce“ či „tvůrce hry“ (Buzek a kol., 2007)

Socialně-psychologické determinanty mají zásadní vliv na týmový herní výkon. Mezi klíčové faktory, které tento výkon ovlivňují, patří týmová dynamika, která je formována osobností trenéra, hráčů a jejich mezilidskými vztahy (Buzek a kol., 2007). Mezi tyto determinanty dále řadíme sociální kohezi, tedy soudržnost týmu. Ta zlepšuje spolupráci, motivaci a vytváří prostředí, ve kterém hráči dosahují lepších výsledků (Buzek a kol., 2007).

Týmová komunikace je dalším faktorem těchto determinantů. Zahrnuje verbální i neverbální složky a je nezbytná pro rychlou adaptaci na změny v herním prostředí (McLaren & Spink, 2020). Týmová motivace také ovlivňuje tyto determinanty. Ta závisí na ochotě hráčů podílet se na plnění týmových úkolů (Buzek a kol., 2007). Motivace je rovněž ovlivněna tím, jak jednotlivci vnímají podporu nebo konkurenci v rámci týmu. Pokud hráči věří ve své schopnosti a vidí ostatní jako rovnocenné partnery, může to vést k větší soudržnosti a týmového úsilí (Newton a Duda, 1999).

Pro práci trenéra a zároveň pro tuto bakalářskou práci, je důležité diagnostikovat herní výkony svých hráčů, tak i soupeře. Na základě tohoto Votík (2005) uvádí několik bodů, které sledujeme při posuzování individuálního herního výkonu:

- Jak se hráč pohybuje po hřišti vzhledem ke své roli,
- součinnost, jak spolupracuje, co sleduje,
- jak vidí soupeře, sleduje protihráče s míčem i bez míče,
- zda a jak dovede přihrát, prostor, kam směřují přihrávky,
- zda a jak zpracuje míč,
- jak dovede vést míč, zastavit s míčem, obejít protihráče,
- odkud a jakým způsobem dovede vystřelit
- co hráč udělá, když ztratí míč,
- specifické, originální způsoby řešení herních situací,
- rozhodnost, odvalu, důraz v osobních soubojích,
- úspěšnost řešení situací 1:1 (útočné i obranné)
- schopnost orientace v čase a prostoru,
- rychlost reakce na změny herní situace.

Dále Votík (2005) uvádí, body při posuzování týmového herního výkonu:

- V jakém rozestavení družstvo hraje,
- jaké systémy hry uplatňuje v útočné, obranné fázi hry,
- řešení standardních situací, signály atd.,
- jak hráči využívají celou hrací plochu,
- plynulost souhry
- jak dlouho družstvo udrží míč pod svou kontrolou, kde a jak ztratí míč,
- zda se všichni hráči podílejí na útoku, stejně zda všichni brání,
- jak se hráči chovají, jednají, když družstvo ztratí míč, když míč získá,
- zda a jak ohrozí branku soupeře.

Ve výše uvedených bodech je patrné, že při posuzování herního výkonu hrají klíčovou roli technicko-taktické faktory. Toto tvrzení potvrzuje několik studií, které ukazují, že herní výkon je více ovlivněn právě těmito faktory než čistě kondičními ukazateli. Barthelemy a kol. (2023) zjistili, že ukazatele jako expected goals against (xGA) a expected goals chain against (xGCA) jsou spolehlivější prediktory výsledku zápasu než běžecký výkon. Podobné závěry přinášejí Modric a kol. (2024) a Lago-Peñas a kol. (2018), kteří upozorňují, že fyzická připravenost bez efektivní taktické integrace nemá přímý vliv na konečný výsledek utkání. Navzdory těmto výsledkům, nelze význam fyzických parametrů zcela opomíjet. Morgans a kol. (2023) zjistili, že vyšší objem sprintové aktivity či počet protiútoků mohou mírně zvyšovat pravděpodobnost vítězství, byť jejich vliv je méně výrazný než u technicko-taktických ukazatelů.

2.2 Obsah herního výkon

Fotbal, stejně jako jiné týmové sporty, lze rozdělit na dvě základní fáze hry. První z nich je fáze útočná, která nastává ve chvíli, kdy tým míč pod kontrolou. Druhou fází je obranná fáze, kdy tým míč pod kontrolou nemá a brání se soupeři, který je v držení. Každá fáze zahrnuje konkrétní úseky hry, v nichž se hráči nacházejí. Ty nazýváme jako herní situace. Tyto situace lze řešit buď individuálně, prostřednictvím herních činností jednotlivce (HČJ), nebo skupinově, za využití tzv. herních kombinací (Votík, 2005). Součástí obsahu herního výkonu jsou dále i systémy hry a standardní situace.

2.2.1 Herní činnosti jednotlivce (HČJ)

Jak již bylo uvedeno, individuální řešení herních situací označujeme jako herní činnosti jednotlivce (HČJ). Podle Votíka a Zalabák (2011) představují HČJ nacvičené komplexy pohybových úkolů, tedy dovednosti učením získané. Tyto činnosti se dělí na útočné a obranné. Mezi útočné patří hra bez míče, přihrávání, zpracování míče, vedení míče, obcházení soupeře a střelba. Mezi obranné pak řadíme obsazování hráče s míčem i bez míče, obsazování prostoru a odebírání míče (Votík, 2005).

Každá herní činnost v sobě zahrnuje technickou a taktickou stránku. Technická stránka představuje soubor pohybových dovedností, které hráč využívá k řešení herních situací v souladu s pravidly (Kollath, 2006).

Taktická stránka umožňuje hráči volit nejvhodnější způsob řešení situace v závislosti na podmínkách a průběhu hry. Jak uvádějí Votík a Zalabák (2011), úroveň taktické stránky je ovlivněna psychickými procesy hráče a zároveň kvalitou technického provedení. Současně platí, že nedostatečná úroveň taktických znalostí může negativně ovlivnit i efektivitu technických dovedností, čímž dochází k narušení celkové kvality herního výkonu (Rodrigues a kol., 2009).

2.2.2 Útočné herní činnosti jednotlivce

Hra bez míče

Hra bez míče nebo někdy uváděno jako výběr místa je nejčastější herní činnost jednotlivce. Tento účelný pohyb umožňuje hráči vytvořit co nejlepší a nejúčinnější řešení herních situací a je předpokladem týmové hry. Pro správné využití této činnosti je důležité, aby hráč sledoval nejen své spoluhráče s míčem či bez míče, ale hlavně soupeře a následně zvolil nejvhodnější způsob provedení. Kollath (2006) uvádí několik forem pohybu, které hráč využívá na základě aktuální situace. Mezi tyto formy pohybu řadí stoj, chůzi, klus, běh a sprint.

Votík (2005) rozděluje výběr místa na tři základní formy:

- uvolňování – odpoutání se od osobně obsazujícího hráče soupeře s cílem získat výhodné postavení. Činnost často spojená s klamavými pohyby, uskutečněná neočekávaným rychlým startem, změnou směru nebo rychlost pohybu,
- nabíhání – přímočarý pohyb různé intenzity do volného prostoru s cílem získat výhodné postavení. Například ze středu hřiště do křídelního prostoru nebo na hrot útoku. Nemusí být vždy veden jen ve směru útoku,

- únik – přímočarý, k soupeřově brance směřující pohyb, spojený s možností bezprostředního ohrožení branky. Obvykle navazuje na uvolnění nebo nabíhání. (Votík, 2005).

Přihrávání

Přihrávání patří mezi další herní činnosti jednotlivce. Jedná se záměrné usměrnění míče svému spoluhráči (Ondřej, 1990). Pomocí přihrávek si tým udržuje míč ve svém držení, čímž kontroluje průběh hry, nutí soupeře k pohybu a vytváří si tak příležitosti ke vstřelení branky. Přihrávání tak představuje základ týmové kombinace. Úspěšné přihrávání závisí na několika faktorech. Davids a kol (2000) uvádí, že mezi klíčové faktory patří technika, rychlost, přesnost a načasování.

Na základě konkrétní herní situace volí hráč nejvhodnější techniku přihrávky. Podle Luxbacher (1996) lze přihrávku provést několika způsoby, a to úderem vnitřní stranou chodidla, vnější stranou chodidla a nártem. Přihrávky však lze provést i jinými částmi těla, jako jsou hlava, hrudník nebo jinou částí těla. Votík (2005) doplňuje, že přihrávky lze provést i rukama, a to v případě vhažování ze zámezí.

Zpracování míče

Jak bylo uvedeno výše, přihrávky slouží k udržení míče pod kontrolou týmu. Aby však mohl hráč individuálně získat kontrolu nad míčem, využívá k tomu další herní činnost, kterou je zpracování míče. Tato činnost patří mezi ty nejdůležitější, zároveň nejnáročnější, neboť je silně ovlivněna časoprostorovým tlakem ze strany soupeře. Zpracování míče je úzce spjato s přihráváním, protože nejčastěji následuje právě po něm. Hráči by měli být schopni tuto činnost zvládat jak v klidu, tak i v pohybu. Před samotným zpracováním míče by měl hráč předvídat, jakým způsobem a kam míč zpracuje, což činí tuto dovednost náročnou i z hlediska správného vyhodnocení herní situace.

Zpracování dělíme na tři základní způsoby, jako je převzetí (zastavení) míče pohybujícího se po zemi, tlumení míče při dopadu na zem a stahování míčů ze vzduchu. Jednotlivé způsoby zpracování dále rozlišujeme podle částí těla, kterou míč zpracováváme. (Votík, 2005)

Na základě uvedených poznatků lze konstatovat, že díky kvalitní přihrávce a správnému zpracování míče má hráč více času na řešení dané herní situace.

Vedení míče

Vedení míče, často označované také jako driblink, patří mezi další útočné herní činnosti jednotlivce. Jedná se o dovednost, jejímž cílem je plynulý a nepřerušovaný pohyb hráče s míčem, který má pod kontrolou (Votík, 2005). Kvalitní technika vedení míče umožňuje hráči efektivně vytvářet příznivé úhly pro přihrávku a zároveň si udržet míč pod kontrolou i v náročných herních situacích.

Schopnost přizpůsobit vedení míče aktuálním podmínkám, jako je tlak soupeře, je z pohledu úspěšnosti v herních činnostech klíčová. Hráči musí být schopni pružně reagovat na měnící se situace a adekvátně upravit směr i rychlost pohybu s míčem.

Míč lze nohou vést různými způsoby. Matkovich a Davis (2008) uvádí šest povrchu nohy, které by hráči měli zvládat:

- Nárt,
- chodidlo (ploska),
- špička,
- vnitřní strana chodidla,
- vnější strana chodidla,
- pata.

Autoři zároveň upozorňují, že i když jsou tyto způsoby vedení míče technicky správné, představují zjednodušený pohled na tuto dovednost. Efektivní driblink podle nich vyžaduje zapojení celé nohy, přičemž konkrétní způsob vedení hráči volí podle konkrétní herní situace.

Pro úspěšný driblink Frýbort (2019) uvádí tři dispozice, které determinují tuto činnost:

- Rychlost a vytrvalost (provádět opakovaně),
- agilita (provádět driblink se změnou směru),
- senzomotorika (cit pro míč v pohybu).

Obcházení soupeře

Obcházení soupeře je útočná herní činnost jednotlivce, která přímo navazuje na vedení míče. Tato dovednost slouží k překonání bránícího hráče. Obcházení soupeře je klíčové

zejména v situacích jeden na jednoho, kdy útočící hráč využívá klamavé pohyby, kličky či rychlé změny směru, aby si vytvořil prostor pro pokračování útoku.

Podle Votíka (2005) závisí úspěšnost provedení na počtu osvojených způsobu překonání soupeře. Dodává, že čím větší počet způsobů, tím větší úspěšnost. Pomocí klamavých pohybů a kliček se útočící hráč snaží oklamat protihráče. Možnosti, jak soupeře překonat jsou velmi rozmanité a jsou stále rozšiřovány na základě aktuálních trendů a požadavků na fotbal (Kollath, 2006).

Votík a Zalabák (2011) rozlišují způsoby obcházení soupeře v závislosti na postavení soupeře:

- Soupeř v bočním postavení – soupeře se zbavujeme a odpoutáváme se od něj změnou rychlosti, změnou směru, zašlápnutím, zaseknutím,
- soupeř v čelném postavení – hráč se odpoutává krátkou kličkou, dlouhou kličkou, prohozením, obhozením, stahovačkou,
- zády k soupeři – rychlým obratem s odcloněním kolem bránícího hráče (po klamavém výpadu nebo překročení míče na opačnou stranu).

Střelba

Střelba představuje závěrečnou útočnou herní činnost jednotlivce, jejímž cílem je umístit míč do branky soupeře. V ideálním případě tvoří střelba vyvrcholení útočné fáze a zároveň rozhodující moment ovlivňující výsledek utkání.

Klíčovou roli hraje nejen samotná střelba, ale i přípravná fáze, která mu předchází. Hráč by měl být schopen pomocí individuálních herních činností nebo kombinací se spoluhráči vytvořit optimální prostor pro zakončení.

Důležitým bodem je i fáze před samotnou střelbou. Hráči by pomocí herních činností jednotlivce nebo herními kombinacemi měli vytvořit co nejlepší střeleckou příležitost. Hráč by měl umět analyzovat dané herní situace tak aby si našel co nejlepší prostor pro zakončení. Technická stránka střelby musí být co nejvíce zautomatizovaná a stabilizovaná, zároveň musí být velice přizpůsobivá, proměnlivá a pružná (Votík, 2005).

Střelbu jako i ostatní útočné herní činnosti jednotlivce lze rozdělit na několik druhů. Nejčastěji střelbu dělíme podle způsobu provedení, a to na střelbu nohou (vnitřní a vnější

stranou, přímým a vnějším nártem, špičkou, patou či chodidlem) nebo hlavou. (Kollath, 2006)

2.2.2 Obranné herní činnosti jednotlivce

Podstatou obranných herních činností jednotlivce je odebrat soupeři míč a přejít do útočné fáze. Votík (2005) uvádí rozdělení obranných herních činností jednotlivce:

- Obsazování prostoru,
- obsazování hráče bez míče,
- obsazování hráče s míčem,
- odebírání míče.

Na základě vybraného tématu, uvádím jen souhrn jednotlivých činností.

2.2.3 Herní kombinace

Herní kombinace lze chápat jako záměrné řešení společného herního úkolu, na kterém se podílí dva a více hráčů. Tento úkol je realizován prostřednictvím herních činností jednotlivce. Řešení může být provedeno jedinou kombinací, případně více kombinacemi současně nebo v návaznosti.

Ondřej (1990) uvádí několik hledisek, podle nichž lze herní kombinace členit:

- Podle počtu zúčastněných hráčů,
- podle hráčských rolí (např. obránce-záložník),
- podle prostoru (např. před pokutovým územím),
- podle fáze hry (např. při zakládání útoku),
- obsah činnosti hráčů, kteří se podílejí na akci (útočné a obranné).

2.3.4 Útočné herní kombinace

Votík a Zalabák (2011) uvádí tři základní typy útočných herních kombinací:

Kombinace založené na přihrávce – Tyto kombinace vycházejí z herních činností jako je přihrávání a zpracování míče. Klíčová je jejich taktická stránka, zejména volba způsobu, místa a času přihrávky. Často dochází k postupné kombinaci více přihrávek (Votík a Zalabák, 2011).

Kombinace založené na činnosti „přihráj a běž“ – Základem je tzv. „narážeka“, tedy přihrávka z prvního dotyku následovaná pohybem hráče do volného prostoru. Tento typ je

efektivní zejména ve zhuštěných prostorech a umožňuje přečíslení soupeřovy obrany (Votík a Zalabák, 2011),

Kombinace založené na výměně místa – Tyto kombinace využívají výměnu herního prostoru mezi spoluhráči. Dále je dělíme na dva druhy. Jako první je spolupráce hráčů s míčem, kdy například krajní obránce vede míč a krajní záložník zajišťuje jeho pozici. Jako druhý druh je uváděna spolupráce hráčů bez míče. Pro ni je typická výměna pozic v pokutovém území, například křížováním při náběhu na finální přihrávku (Votík a Zalabák, 2011).

2.2.5 Obranné herní kombinace

Votík a Zalabák (2011) uvádí souhrn obranných herních kombinací:

- Kombinace založené na vzájemném zajišťování,
- kombinace založené na přebírání hráče,
- kombinace založené na zesíleném obsazování soupeře,
- kombinace při vystavení soupeře do postavení mimo hru.

Na základě tématu práce se obranným kombinacím nebude více zabývat.

2.2.6 Herní systémy

Herní systémy představuje způsob organizace hry celého týmu v konkrétním rozestavení (Votík a Zalabák, 2011). Definuje role jednotlivých hráčů během utkání a je ovlivňován řadou faktorů. Podle Kollath (2006) se herní systémy v průběhu utkání mění v závislosti na vývoji hry. Faktory ovlivňující výběr herního systému zahrnují *individuální dispoziční faktory* (herní dovednosti, pohybové schopnosti a další), *týmové dispoziční faktory* (úroveň spolupráce, strategie týmu) a *situační faktory* (individuální a týmové dispoziční faktory soupeře, výsledek utkání a další)

Na základě organizace činnosti hráčů dělí Votík a Zalabák (2011) herní systémy na útočné a obranné.

2.2.7 Útočné herní systémy

Útočná fáze začíná získáním míče a končí jeho ztrátou. Jejím základem je spolupráce všech hráčů, která se realizuje prostřednictvím útočných herních kombinací založených na osvojených herních činnostech jednotlivce (Votík, 2005).

Útočné systémy se dle způsobu zakládání, vedení a zakončení dělí na:

Systém postupného útoku – Tento herní systém se používá při zorganizované obraně soupeře a tím nám nedovoluje využít moment překvapení. Je založen na kombinační hře většího počtu hráčů. Tento způsob je nejčastěji využíván při zakládání útoku kopem od branky.

Systém rychlého protiútoku – Základem je jednoduchost, rychlost, přímočarost a využití momentu překvapení a pomocí co nejmenším počtem přihrávek proniknout do nezorganizované soupeřovi obrany. Typickým příkladem je získání míče po soupeřově rohovém kopu a rychlým nákopem na hráče stojící na půlce.

Systém kombinovaného útoku – Základem tohoto systému je spojení principů systému postupného útoku a systému rychlého protiútoku. Pro tento systém je typické zakládání pomocí rychlého protiútoku a na základě herní situace přechod na postupný útok a naopak.

2.2.8 Obranné herní systémy

Obranná fáze začíná ztrátou míče a končí jeho opětovným získáním. V moderním fotbale se do obranné činnosti zapojují všichni hráči bezprostředně po ztrátě míče (Votík, 2005). Dále Votík (2005) rozděluje obranné systémy na:

- Systém zónové obrany,
- systém osobní obrany,
- systém kombinované obrany.

2.2.9 Hra Brankáře

Post brankáře je klíčový, neboť představuje poslední linii obrany. Jeho výkonnost může zásadním způsobem ovlivnit výsledek utkání. Moderní fotbal klade na brankáře vysoké nároky nejen v oblasti zákroků, ale i při zakládání útoku a hře nohama (Kollath, 2006). důležitou činností je schopnost číst hru a reagovat na vývoj situace.

Fajfer (2009) dělí herní činnosti brankáře následovně:

- Obranné činnosti s míčem – chytání, vyrážení, vybíhání,
- obranné činnosti bez míče – základní postavení, postavení podle herní situace, klamavé pohyby, řízení obrany,
- útočné činnosti – přihrávání a vedení míče.

2.2.10 Standardní situace

Standardní situace představují herní momenty, při nichž je míč vrácen do hry po předchozím přerušení. Každá z nich je definována pravidly fotbalu.

Podle Votíka (2005) mezi standardní situace patří:

- Zahájení hry,
- kop od branky,
- rohový kop,
- přímý volný kop,
- nepřímý volný kop,
- pokutový kop,
- vhazování ze zámezí,
- míč rozhodčího.

2.3 Charakteristika standardní situace kopu od branky během utkání

2.3.1 Pravidla a jejich úprava

Kop do branky je jedním ze základních způsobů, jak se uvádí míč zpět do hry poté, co se naposledy dotkl míče hráč útočícího týmu a míč přešel přes brankovou čáru, aniž by padla branka. Podle oficiálních pravidel fotbalu IFAB (2025/26) se kop od branky provádí z libovolného místa uvnitř brankového území hráčem rozehrávajícího týmu. Míč musí být v klidu a je považován za uvedený do hry v okamžiku, kdy je kopnut a zřetelně se pohne. Protihráči se při provádění kopu musí nacházet mimo pokutové území až do chvíle, kdy je míč ve hře. Z kopu od branky je možné přímo vstřelit branku, avšak pouze do soupeřovy branky nikoli do vlastní.

Do 1.června 2019, kdy vstoupila v platnost úprava pravidla byl míč považován za uvedený do hry až v okamžiku, kdy opustil pokutové území. Teprve poté mohl být míč hrán spoluhráčem brankáře (IFAB, 2018).

Na obrázku 1 je znázorněno postavení útočícího týmu (modrá) a bránícího (červená) před kopem od branky před úpravou pravidel v roce 2019. Jak je patrné z obrázku 1, hráči útočícího týmu se museli nacházet mimo pokutové území, což sebou neslo zvýšené riziko ztráty míče hned po jeho

převzetí. Soupeř si totiž mohl postavit hráče v těsné blízkosti k hráčům rozehrávajícího týmu. Menší riziko rozehrávky představovala dlouhá přihrávka nejlépe co nejdál od vlastní branky, avšak tato strategie nepřinášela výraznou výhodu, jelikož pravděpodobnost zisku míče po dlouhé vysoké přihrávce byla relativně nízká (Siddhinathan KN, 2020).

Obrázek 1 - Postavení hráčů před zahájení kopu před úpravou pravidel (Siddhinathan KN, 2020).

Obrázek 2 představuje postavení rozehrávajícího týmu po zavedení nových pravidel, kdy již není nutné, aby první přihrávka směřovala mimo pokutové území. Jak lze vidět na obrázku 2, hráči rozehrávajícího týmu se mohou volně pohybovat uvnitř pokutového území, což umožňuje širší spektrum variant zahájení hry (Siddhinathan KN, 2020).

Obrázek 2 - Postavení hráčů před zahájení kopu po úpravě pravidel 2019 (Siddhinathan KN, 2020).

Podle Arsène Wengera (2021) byla tato úprava pravidel zavedena s cílem zrychlit a zefektivnit hru, přičemž však ovlivnila mnohem více aspektů. Týmům nové pravidlo umožnilo začít budovat hru s větším časovým prostorem a nižším tlakem soupeře. Prostor, ve kterém může být rozehrávka realizována, se rozšířil o 640 m², což významně ovlivnilo strategie zakládání útoku a přineslo nové možnosti v oblasti taktického řešení.

2.3.2 Role brankáře při rozehrávce od branky

Změna pravidla o rozehrávce od branky přinesla zásadní posun v požadavcích na hráče, zejména na brankáře. Po úpravě pravidel se na jejich činnost začala soustřeďovat mnohem větší pozornost. Brankáři již nejsou vnímáni pouze pro chytání, ale představují klíčovou součást herního systému, která se aktivně podílí na zakládání útoku i na jeho následném rozvíjení. Müller (2024) uvádí, že brankář se v současném pojetí hry stal prakticky „jedenáctým hráčem v poli“, protože se zapojuje do hry podstatně více než v minulosti. Mezi základní nároky, které se v důsledku změny pravidel zvýšily, patří především schopnost hry nohama, zapojení do kombinace a kvalitní rozhodování.

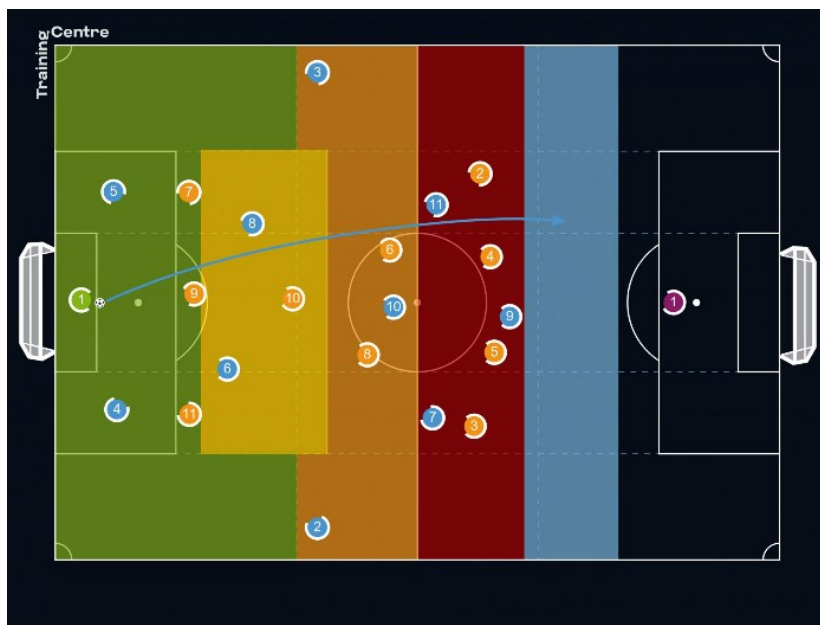
Podle Zuberbühler (2021) je právě rozhodování jedním z nejdůležitějších aspektů moderního brankářského výkonu. Brankář musí být schopen číst hru, správně vyhodnocovat herní situace a volit optimální řešení. Výhodou je také ovládat schopnost hrát oběma nohama, což umožňuje brankáři pod tlakem soupeře přesně přihrát míč na obě strany hřiště, jak krátkou, tak i delší přihrávkou. Faryd Mondragón (2022) doplňuje, že a že budou vykazovat obdobnou úroveň technických schopností s míčem jako kterýkoli jiný obránce. Brankáři se tak často zapojují do rozehrávky na úrovni středních obránců, čímž vytváří početní převahu při zakládání útoku.

Aby mohli brankáři schopni tyto požadavky dlouhodobě naplňovat, je nezbytné rozvíjet jejich technické a herní dovednosti již od mladšího věku. Odborníci i fotbalové akademie se shodují, že brankář by v raných fázích vývoje neměli být úzce specializováni pouze na chytání, ale pravidelně se zapojovali také do hry v poli. Tento přístup podporuje rozvoj práce s míčem, přesné přihrávky i schopnost číst hru, což následně zvyšuje jejich jistotu a efektivitu při zapojení do kombinace a rozehrávek (The Analyst, 2023)

Jak uvádí Otte (2023) pro Opta Analyst: říká: „*Myslím, že mladí brankáři jsou rozhodně zvyklí vidět více míče, protože trenéři v dnešní době v akademiích rádi brankáře zapojují i do rozehrávek, takže se brankáři od útlého věku učí hrát nohama a pak se zapojují do týmových tréninků s těmito integrovanými prvky; například, jak si mám pohrát v situaci*

4 na 3, jako je hra z presinku? Takže si rozhodně myslím, že v průběhu let došlo k určitému vývoji v tréninku, zejména v prostoru akademií.“

Na základě rostoucích nároků vytvořila expertní skupina FIFA (2021) rámec, který popisuje různé způsoby, jakými může brankář zahájit hru od branky. Na obrázku 3 jsou znázorněny jednotlivé zóny hřiště, kam brankáři přihrávají míč během kopu od branky:

Obrázek 3 - Distribuční rámec pro rozehrávku kopu od branky (FIFA, 2022)

1. Hra kolem a podpora (zelená zóna) – krátká rozehrávka v obranné třetině hřiště; typická pro budování útoku od vlastní branky.
2. Hra skrz (žlutá zóna) – přihrávky skrze první presinkovou linii soupeře do centrálních prostor.
3. Hra do (oranžová zóna) – přihrávky do prostoru mezi druhou a třetí linií soupeře, často po nadhazované nebo vyšší přihrávce.
4. Hra na (červená zóna) – delší přihrávky na útočníky pohybující se mezi obránci a záložníky soupeře.
5. Hra za (modrá zóna) – dlouhé přihrávky za poslední obrannou linii soupeře při velmi vysokém presinku.

Tento rámec umožňuje analyzovat způsob, jakým brankáři přistupují k rozehrávce a jaký vliv má jejich rozhodování na následnou herní organizaci týmu. Zároveň poskytuje

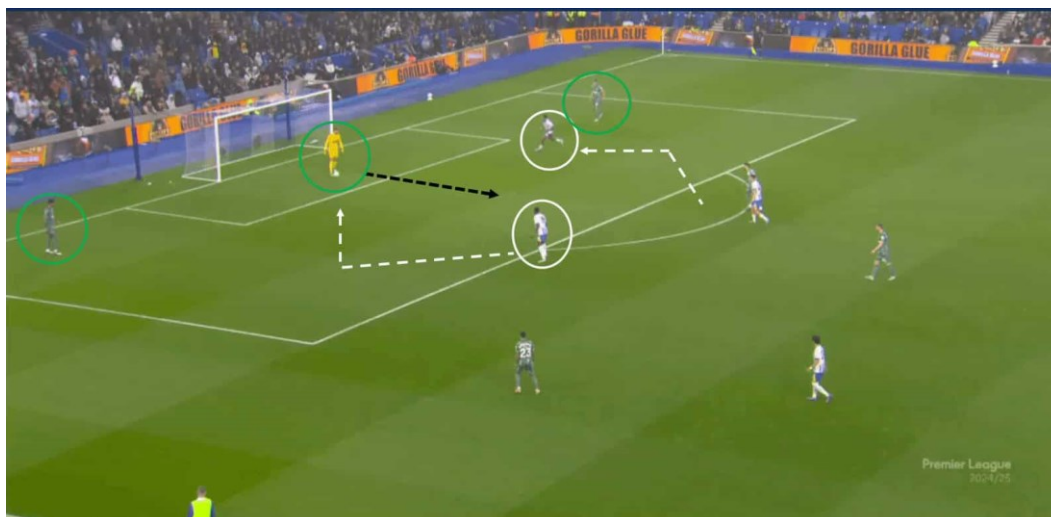
trenérům cenný nástroj pro systematické rozvíjení dovedností brankářů při hře nohama a při účasti na kombinaci v rámci taktického systému mužstva.

2.3.3 Rozehrávka hráčem z pole

Z rámce distribuce FIFA je patrné, že existuje několik způsobů, jakým může být kop od branky proveden. Tento rámec však primárně popisuje rozehrávku vedenou brankářem. Současným trendem moderního fotbalu se však stává rozehrávka kopu od branky prostřednictvím hráče z pole. Tento způsob přináší řadu taktických výhod a odráží vývoj herních strategií směrem k větší flexibilitě a plynulosti při zakládání útoku.

Na rozdíl od tradiční rozehrávky, kdy brankář přihrává míč jednomu ze středních obránců nebo záložníků postavených na hranici brankového území, je rozehrávka hráčem z pole charakteristická změnou pořadí prvních dvou herních akcí. V praxi se často setkáváme s tím, že první přihrávka směřuje od obránce na brankáře, který se nachází ve střední části pokutového území. Tímto způsobem má brankář k dispozici více variant pokračování rozehrávky, protože může využít obě strany hřiště pro zahájení útočné akce. Tento přístup znesnadňuje presink soupeře, který se snaží uzavřít jednu stranu hřiště a tím omezit možnosti rozehrávajícího týmu.

Další výhodou rozehrávky realizované hráčem z pole je vytvoření nových prostorů pro vedení hry. Na obrázku 4 je znázorněna rozehrávka týmu Tottenham Hotspur proti Brightonu. Střední obránce přihrává míč brankáři a stahuje se do bočního prostoru. Brankář při přebírání míče zaujímá centrální pozici, což při přítomnosti dvou útočníků soupeře může ztížit jejich snahu o efektivní presink. Pokud se soupeř pokusí o tlak z vnějších prostorů s cílem odříznout středního obránce, má brankář možnost prosadit míč přímo skrze hráče soupeře, čímž by mohl eliminovat zapojení předních útočníků do hry a uvolnit prostor na hřišti pro pokračující ofenzivní akci. V případě, že se brankář rozhodne pokračovat ve hře z předsunuté pozice, zvyšuje se efektivita jeho dlouhého výkopu, což představuje nebezpečnou herní možnost pro soupeře (Kevin Martin, 2024)

Obrázek 4 - Rozehrávka týmu Tottenham Hotspur proti Brightonu (Kevin Martin, 2024)

2.3.4 Rozehrávka pomocí dlouhých přihrávek

Před změnou pravidel v roce 2019 bylo pro většinu týmů typické, že se při rozehrávce kopu od branky snažily míč dostat co nejdál od vlastní branky. Tento způsob rozehrávky byl zaměřen především na minimalizaci rizika ztráty míče v obranné třetině hřiště. Pro tento způsob rozehrávky sloužili prostory 3 (oranžová), 4 (červená) a 5 (modrá) podle distribučního rámce FIFA.

Dlouhé odkopy, které dříve sloužily především k odvracení tlaku soupeře, se v moderním pojetí hry proměnily v přesné cílené přihrávky s jasným taktickým záměrem. Pomocí těchto kopů se tým může dostat z tlaku soupeře neboli překonat jejich presinkovou linii. Úspěšnost těchto rozehrávek však závisí na jejich rychlosti, načasování, a především přesnosti směrem k určenému spoluhráči nebo prostoru.

Jak uvádí Arsène Wenger (2021): „*V minulosti bylo cílem zahrát dlouhý míč co nejvýše, aby měl soupeř co nejsložitější pozici při obranné hlavičce. V moderním fotbale by se naopak tyto odkopy měly hrát tak vysoko, jak je potřeba, a co nejplošěji, aby se míč dostal do cílového místa co nejrychleji.*“

Moderní týmy se proto snaží vytvářet prostor pro dlouhé přihrávky tím, že záměrně přitahují soupeřův presink. Pokud soupeř presuje vysoko a snaží se získat míč v blízkosti brankáře, vzniká za jeho obrannou linií volný prostor, který lze následně využít pro delší, průnikovou přihrávku. Tato strategie umožňuje brankáři nebo obránci přenést hru na méně pokrytou část hřiště a tím efektivně obejít soupeřovu presinkovou organizaci.

Tento princip byl dobře patrný například v osmifinále na Mistroství Evropy 2024 mezi Slovenskem a Anglií. Na obrázku 5, lze vidět základní postavení těsně před zahájení kopu. Jak ukazuje obrázek 6, akce začíná přihrávkou středního obránce slovenského týmu na brankáře. V ten samý moment zahajuje Anglie presink, přičemž levý útočník vyvíjí tlak na brankáře. Současně se dva střední záložníci Slovenska (vyznačeni v modrém poli) stahují hlouběji, čímž lákají soupeřovy středopolaře do vyšších pozic. Tím se za nimi otevírá prostor, který lze vidět na obrázku 7. Brankář tuto situaci vyhodnotí a zahraje dlouhou přihrávkou za obrannou linii soupeře směrem na hrotového útočníka. Zároveň se do vzniklého prostoru přidává střední záložník (označený modře), který reaguje na možný odražený míč či přihrávkou od útočníka. Útočník následně prokazuje technickou vyspělost — i přes tlak obránce dokáže míč zpracovat a přihrát nabíhajícímu spoluhráči za obranu, čímž vzniká gólová příležitost, jak je patrné z obrázků 8 a 9.

Obrázek 5- Rozehrávka Slovenska v zápase proti Anglii v osmifinále na ME 2024 (Jordan Campbell, 2024)

Obrázek 6 - Rozehrávka Slovenska v zápase proti Anglii v osmifinále na ME 2024 (Jordan Campbell, 2024)

Obrázek 7- Rozehrávka Slovenska v zápase proti Anglii v osmifinále na ME 2024 (Jordan Campbell, 2024)

Obrázek 8 - Rozehrávka Slovenska v zápase proti Anglii v osmifinále na ME 2024 (Jordan Campbell, 2024)

Obrázek 9 - Rozehrávka Slovenska v zápase proti Anglii v osmifinále na ME 2024 (Jordan Campbell, 2024)

Jordan Campbell (2024) uvádí, že tyto typy situací v moderní fotbale stále častějšími, a to napříč všemi nejvyššími evropskými ligami. Další příklady těchto herních situací uvádí na obrázcích 10 a 11.

Obrázek 10 - Rozehrávka kopu od branky v zápase Brighton proti Chelsea (Jordan Campbell, 2024)

Obrázek 11 - Rozehrávka v zápase Fulham vs Brighton (Jordan Campbell, 2024)

2.4 Současný stav poznání

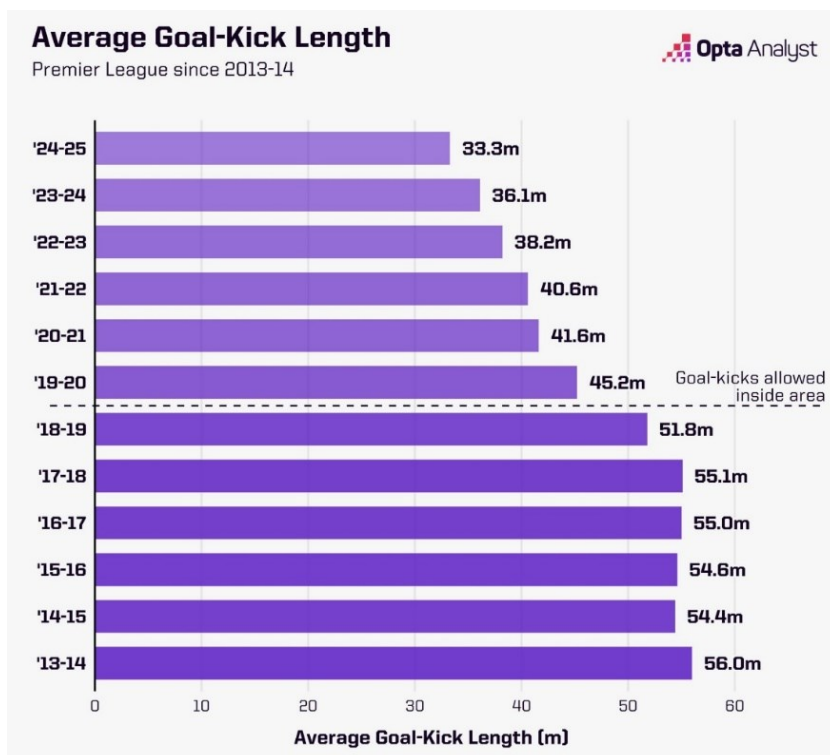
Změna pravidla o rozehrávce od branky přinesla do moderního fotbalu zásadní proměnu herního pojetí. Lze konstatovat, že se jedná o jednu z nejvýznamnějších úprav v novodobé historii této hry, která ovlivnila nejen samotné provedení kopu od branky, ale i celkovou strukturu a dynamiku herního výkonu z technického a taktického hlediska.

Ryan Benson (2023) uvádí, že se zvýšila úspěšnost přihrávek brankářů top 5 lig. Pro tuto analýzu byly vybráni brankáři Serie A, Premier League, Bundesligy, LA ligy a Ligue A, kteří odehráli víc jak 1000 minut v dané sezoně. Ve všech pěti elitních ligách se přesnost přihrávek brankářů od sezóny 2007/08 do sezóny 2022/23 zvýšila nejméně o 13 procentních bodů. Největší nárůst zaznamenala Serie A, kde se úspěšnost přihrávek zvýšila z 51 % na 69,7 %, přičemž La Liga vykázala podobný trend (z 46,9 % na 65,4 %). Současně se zvýšil i podíl přihrávek brankářů, které zůstávají na vlastní polovině hřiště – zatímco v Premier League v sezóně 2007/08 tvořily pouze 23,3 %, v poslední sezóně již 61,7 %. Tento vývoj odráží změnu v herní strategii, kdy jsou brankáři stále častěji zapojováni do rozehrávky a týmy preferují kontrolovanou výstavbu útoku před dlouhým, rizikovým odkopem.

Uvedené výsledky lze přičíst právě možnosti přijmout první přihrávku uvnitř pokutového území. Tento trend potvrzují i další analýzy, které se zabývali přihrávkami v zóně 1 (zelená) podle distribučního rámce FIFA.

Analýza z UEFA Technical Report Champions League 2024 uvádí, že v sezóně 2023/24 se rozehrávka uvnitř pokutovém území zvýšila z 24 % ze sezony 2019/20 na 48 %. Tento trend potvrzuje i analýza ze sezóny 2024/25 z Anglické Premier League, podle ní bylo přes 50,7 % kopů od branky provedeno v pokutovém území (Ryan Benson, 2025).

Během posledních let se též změnila průměrná vzdálenost přihrávek kopu od branky. Toto potvrzuje analýza Ryan Benson z Opta Analyst z roku 2025, která se zaměřuje na průměrnou délku přihrávek z Premier League od sezony 2013/14 až po sezonu 2024/25. Z grafu 1 je patrné, že například v sezóně 2013/14 byla průměrná délka kopu od branky 56 metrů. Poslední sezona se starým pravidlem kopu od branky 2018/19 byla průměrná délka kopu 51,8 metrů. Hned další sezonu 2019/20 již s novým pravidlem možnosti přijmout přihrávku v pokutovém území, se průměrná délka snížila na 45,2 metru. V poslední sezóně 2024/25 se tato vzdálenost snížila na 33,3 metrů.

Graf 1 – Průměrná délka kopu standardní situace od branky v Premier League od sezony 2013/14 (Ryan Benson, 2025)

Tento trend potvrzují i data UEFA. V sezoně 2024/25 dosáhla průměrná délka kopu od branky v zápasech ligy mistrů hodnoty 31,1 metru (UEFA, 2025 a). V dalších evropských soutěžích byla průměrná vzdálenost 33,2 metru (UEFA, 2025 b) a 32,7 metru (UEFA, 2025 a).

Mendes a kol. (2023) ve své analýze výkopů od branky na Mistrovství Evropy 2020 zjistili, že dlouhé výkopy byly častěji spojeny s úspěšnými ofenzivními sekvencemi než výkopy krátké. Tuto skutečnost dokládá i rozložení typů výkopů: z celkových 595 analyzovaných výkopů bylo 282 (47,4 %) klasifikováno jako krátké, zatímco dlouhých bylo 313 (52,6 %), což ukazuje na mírnou převahu delší rozehrávky na elitní mezinárodní úrovni. Rozdíly v preferovaných strategiích výkopů lze pozorovat také mezi věkovými kategoriemi. Kučerka (2024) uvádí, že u mládežnických týmů převažuje snaha o krátkou rozehrávku s cílem zachovat držení míče a řízeně budovat útok, zatímco profesionální týmy častěji volí delší přihrávky směřující do střední či útočné třetiny hřiště, což může být spojeno s vyšší fyzickou i taktickou vospělostí hráčů a rozdílnými nároky herního prostředí.

Zpráva UEFA EURO (2024) však zároveň ukazuje, že krátká rozehrávka může být z hlediska tvorby šancí efektivnější. Podle této analýzy vedlo 33 rozehraných výkopů od branky přímo ke vzniku střelecké příležitosti, přičemž pouze dvě situace vznikly po dlouhém

výkopu, zatímco zbývajících 31 po krátkém rozehrání kombinací z vlastní poloviny. Tato data tak doplňují předchozí poznatky a naznačují, že moderní trend směřuje spíše k kontrolované, prostorově organizované rozehrávce, která umožňuje týmům lépe řídit tempo hry, připravit postupný útok a vytvářet kvalitnější střelecké pozice.

Arnau a kol. (2024) se zaměřili na predikci úspěšnosti výkopů od branky pomocí modelů umělé inteligence. Analyzovali 282 výkopů od branky Levante UD v sezóně 2020/2021 a na základě šesti vstupních proměnných vytvořili prediktivní model využívající neuronové sítě. Výkopy byly rozděleny podle výsledku na zcela úspěšné (34,8 %), potenciálně úspěšné (33,3 %) a neúspěšné (31,9 %), což ukazuje na poměrně rovnoměrné rozložení úspěšnosti jednotlivých typů rozehrávky. Model dosahoval celkové přesnosti 54,3 %, přičemž nejlépe předpovídal akce vedoucí do finální třetiny hřiště. Klíčovým přínosem studie je zdůraznění role defenzivního kontextu soupeře. Autoři prokázali, že pokud model nepracuje s informacemi o presinkovou organizaci protivníka, jeho predikční přesnost klesá přibližně na polovinu. To potvrzuje, že úspěšnost výkopu od branky není určena pouze technickým provedením a volbou směru či prostoru rozehrávky, ale zásadně ji ovlivňuje také intenzita a struktura presinku soupeře.

Lze konstatovat, že úprava pravidla kopu od branky měla zásadní vliv na herní strategii napříč všemi úrovněmi fotbalu. Podpořila konstruktivní způsoby hry a zvýšila nároky na technickou a taktickou úroveň brankářů i obránců. Zároveň zásadně ovlivnila charakter výstavby útoku v moderním fotbale.

2.5 Formulace výzkumného problému

Standardní situace představují významnou součást herního výkon ve fotbale a mohou mít zásadní vliv na průběh i výsledek utkání. Odborná literatura se často zaměřuje na standardní situace útočného charakteru, jako jsou rohové kopy či přímé volné kopy, kopu od branky je věnována relativně menší pozornost, a to i přes jeho potenciální vliv na zakládání útoku a přechodu z obranné třetiny hřiště do střední či útočné třetiny. V kontextu mistrovství Evropy 2024 ve fotbale navíc dochází k odlišným herním podmínkám mezi skupinovou a vyřazovací fází turnaje, které se mohou projevit změnami v taktickém pojetí týmů při rozehrávání kopu od branky. Dále můžeme porovnávat, jak nejlepší Evropské reprezentace s jejich nejlepšími hráči. Výzkumný problém této bakalářské práce proto spočívá v identifikaci a analýze rozdílů v provedení kopu od branky mezi skupinovou a vyřazovací fází ME 2024.

3 CÍLE, ÚKOLY A HYPOTÉZY

3.1 Cíle

Cílem této práce je analýza rozdílů u standardní situace – kop od branky mezi skupinovou a vyřazovací fází na ME 2024 ve fotbale.

3.2 Úkoly

- Provést rozbor současných odborných analýz a prací zabývajících se standardní situací – kopem od branky.
- Stanovit výzkumné hypotézy.
- Zajistit videozáznam všech 51 utkání mistrovství Evropy ve fotbale 2024.
- Vymezit hodnotící parametry pro posuzování zahájení hry kopem od branky.
- Zhlédnout všech 51 analyzovaných utkání.
- Analyzovat provedení kopu od branky na základě předem stanovených parametrů.
- Ověřit stanovené hypotézy.
- Provést závěrečné zhodnocení získaných výsledků a formulovat doporučení pro praxi.

3.3 Hypotézy

1. Předpokládáme významně vyšší četnost v parametru „prostor první přihrávky – za 1/3 hřiště“ ve vyřazovací fázi v porovnání se základní fází ($g \geq 0,5$)
2. Předpokládáme nevýznamný rozdíl v parametru „úspěšnost – ano“ mezi vyřazovací a základní fází ($g \leq 0,5$)
3. Předpokládáme významně vyšší četnost v parametru „Kop od branky rozehraný v 1/3 hřiště - Místo výstupu - krajem“ ve vyřazovací fázi v porovnání se základní fází ($g \geq 0,5$)

4 METODIKA PRÁCE

4.1 Design studie

Tato práce byla zpracována jako empiricko-teoretická studie deskriptivního charakteru. Empirická část práce vychází z analýzy videozáznamů všech 51 utkání mistrovství Evropy ve fotbale 2024. Videozáznamy utkání byly získány z webového archivu České televize. Jednotlivá utkání byla analyzována buď to na základě televizního přenosu, nebo v případě vybraných zápasů prostřednictvím záznamu z kamery umístěné nad hrací plochou.

4.2 Výzkumný soubor

Výzkumný soubor této práce byl tvořen všemi utkáními mistrovství Evropy ve fotbale 2024, které se konalo v Německu. Do výzkumu byla zahrnuta všechna utkání skupinové fáze turnaje, kterých bylo celkem 36, a všechna utkání vyřazovací fáze, která se skládala z 15 utkání. V jednotlivých utkáních nebyla pozornost věnována konkrétním týmům ani jednotlivým hráčům, ale standardní situaci kopu od branky a jejím parametrům.

4.3 Metody sběru dat

Sběr dat byl realizován prostřednictvím neúčastného pozorování z videozáznamů analyzovaných utkání mistrovství Evropy ve fotbale 2024. Analýza byla zaměřena na standardní situaci kopu od branky a probíhal u všech utkání zahrnutých do výzkumného souboru. Sběr dat byl prováděn v období od září 2025 září do listopadu 2025.

V rámci sběru dat byly sledovány následující parametry:

Prostor první přihrávky (obrázek 12):

- 1 – Brankové území,
- 2 – pokutové území,
- 3 – prostor mimo pokutové území,
- 4 – prostor za hranici první třetiny hřiště.

Výška přihrávky:

- Po zemi,
- vzduchem.

Herní post hráče přijímajícího první přihrávka:

- Stoper,
- krajní obránce,
- střední záložník,
- hrotový útočník, krajní útočník.

Úspěšnost rozehrání kopu od branky:

- Úspěšný - Úspěšnost rozehrání kopu od branky byla hodnocena na základě schopnosti rozehrávajícího týmu překonat hranici první třetiny hřiště a následně udržet míč minimálně po dobu dvou sekund. Pokud byl hráč v situacích před překonáním první třetiny hřiště faulován, byl kop též hodnocen jako úspěšný, a to i v situacích, kdy tým rozehrával první přihrávkou za první třetinu hřiště a v souboji o míč byl hráč faulován soupeřem.
- Neúspěšný - Za neúspěšné rozehrání kopu od branky bylo považováno nepřekonání hranice první třetiny hřiště, ztráta míče po jejím překonání do dvou sekund, získání jiné standardní situace soupeřem nebo odkopnutí míče soupeřem mimo hrací plochu před překonáním hranice první třetiny hřiště.

Doplňující parametry byly sledovány pouze u úspěšných kopů od branky, u nichž první přihrávka směřovala do prostoru první třetiny hřiště. V těchto případech byly zaznamenávány následující charakteristiky:

- **Počet přihrávek před překonání hranice první třetiny hřiště,**
- **změna těžiště hry** – v případě, že během kopu od branky došlo k přesunu míče ze zóny 1 do zóny 2 a obráceně, a to před překonáním hranice první třetiny
- **výskyt a úspěšný souboj jeden na jednoho** – hráč čelil přímému tlaku jednoho soupeře a hráč udržel míč pod kontrolou
- **vyvezení míče pod tlakem** – zaznamenán, pokud po rozehrání kopu od branky aktivně vedl míč přes třetinu hřiště za současného obranné tlaku soupeře
- **počet aktivně zapojených útočníků** - počet hráčů rozehrávajícího týmu, kteří se v průběhu rozehrání kopu od branky aktivně zapojili do kombinace před překonáním hranice první třetiny hřiště
- **počet aktivně zapojených obránců** - počet hráčů rozehrávajícího týmu, kteří se v průběhu rozehrání kopu od branky aktivně usilovali o získání míče

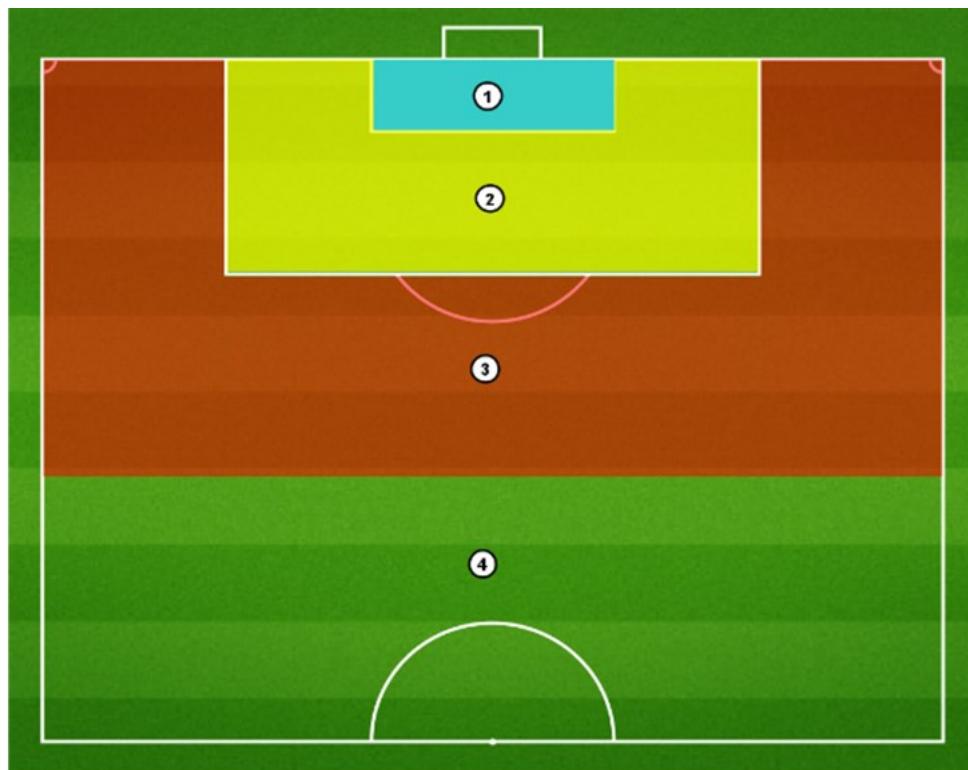
- **místo překonání hranice třetiny hřiště** – Prostor výstupu za první třetinu hřiště, krajem (zóna 1) středem (zóna 2) (obrázek 13).

Důvody neúspěšného rozehrání zahrnovaly:

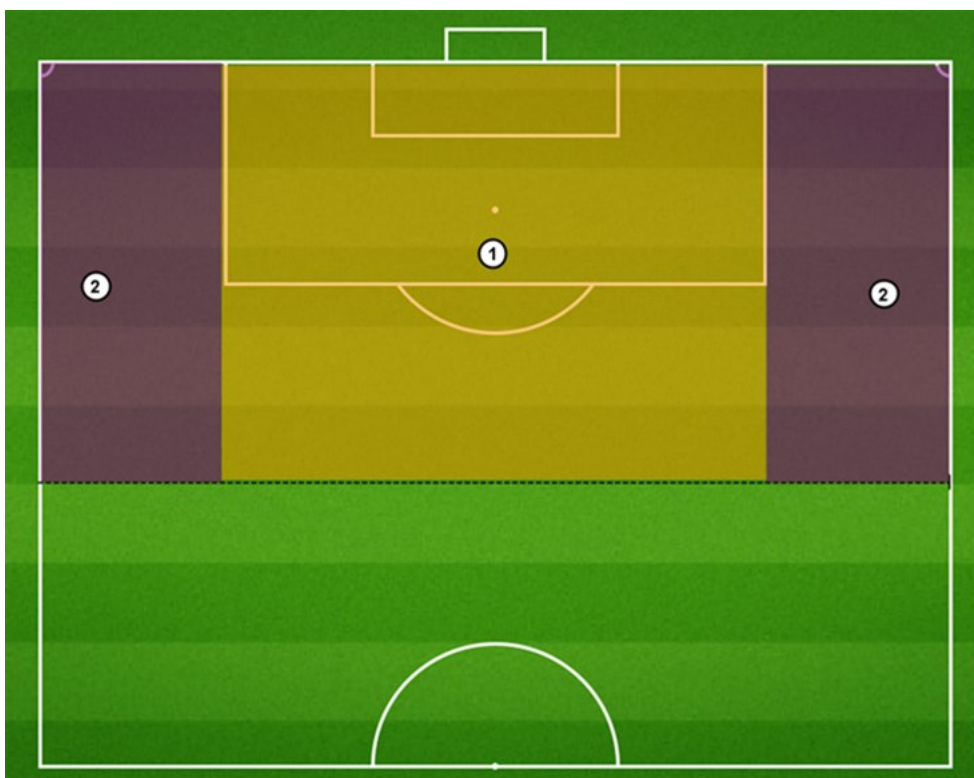
- **Nepřesná přihrávka** – přihrávka, která neumožnila spoluhráči míč kontrolovaně převzít a vedla ke ztrátě míče nebo hráč vyhrál osobní souboj a například hlavou špatně přihrál
- **špatné zpracování** – hráč si špatně zpracoval míč a došlo ke ztrátě
- **prohraný souboj jeden na jednoho** – přímý osobní souboj jeden na jednoho, který vedl ke ztrátě míče

Postavení bránících hráčů při rozehrávce (Obrázek 14):

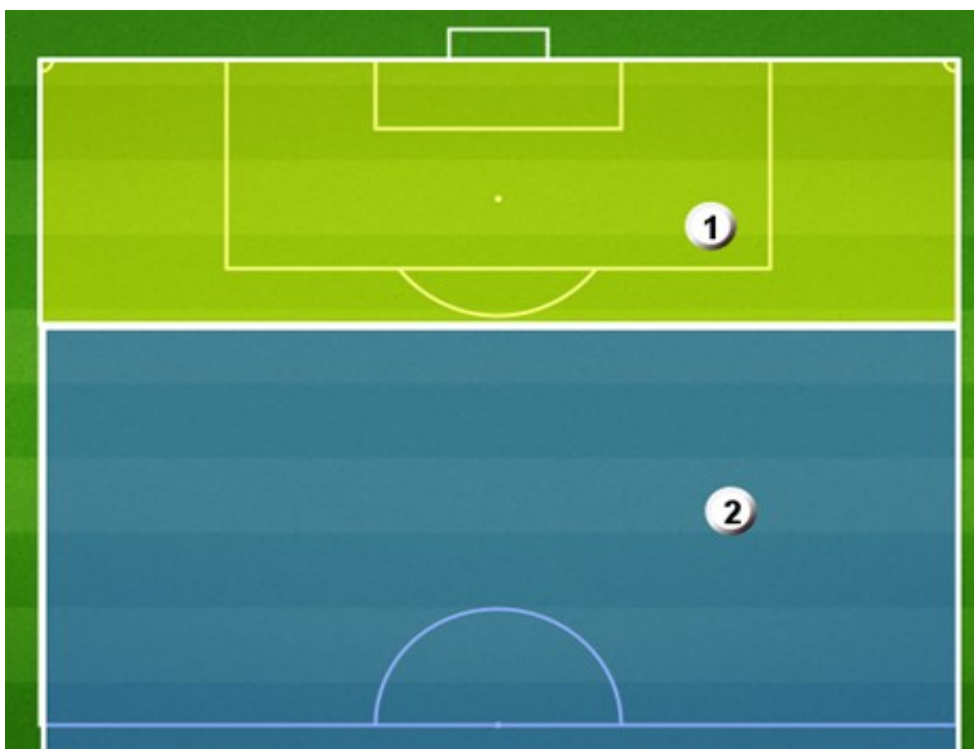
- **Postavení v zóně 1** – hráči bránícího týmu stojí před rozehrávkou na úrovni velkého vápna
- **Postavení v zóně 2** – hráči bránícího týmu stojí před rozehrávkou hlouběji v třetině nebo za ní

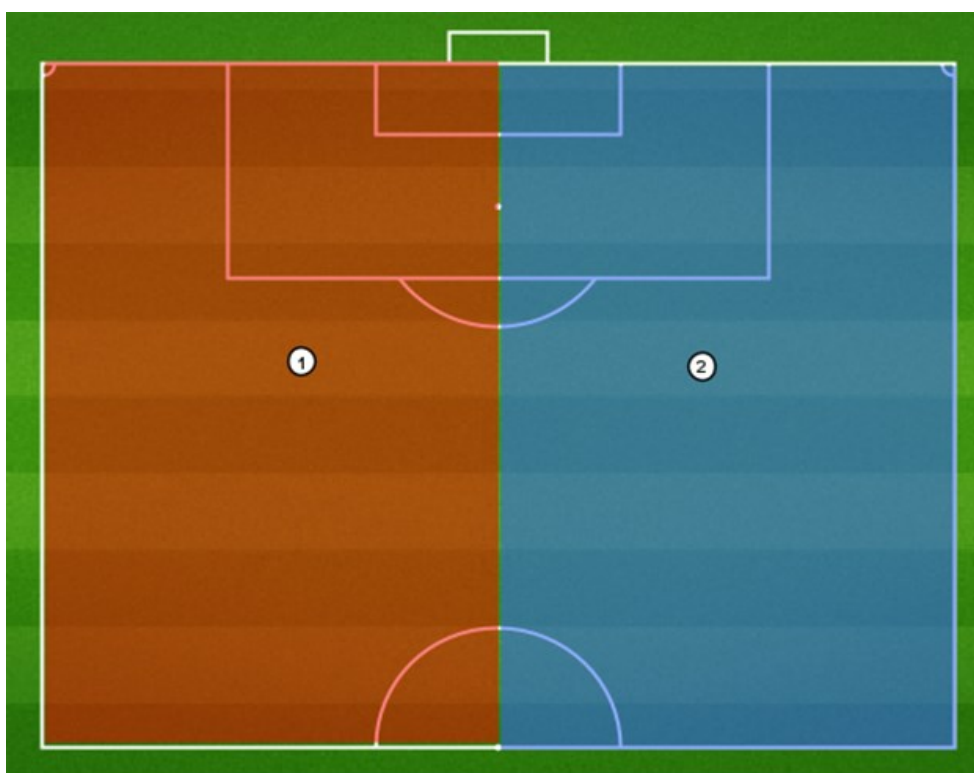
Obrázek 12 - Prostory první přihrávky (zdroj: vlastní)

Obrázek 13 -Prostory výstupu Krajem/Středem (Zdroj: vlastní)

Obrázek 14 - Zóny postavení obránců před zahájení kopu (Zdroj: vlastní)

Obrázek 15 - Zóna 1 a 2 pro otáčení těžiště hry (zdroj: vlastní)

4.4 Analýza dat

Získaná data byla z dostupných videozáznamů zaznamenána do předem připravených záznamových archů. Výsledky analýzy byly následně převedeny do tabulkové podoby, kde byly pomocí aritmetického průměru a směrodatné odchylky stanoveny průměrné hodnoty sledovaných parametrů. Dále byla využita procentuální vyjádření a průměrné hodnoty přepočtené na jedno utkání.

K vyjádření věcné významnosti rozdílů mezi dvěma skupinovými průměry dat bylo použito Hedgesovo g . Tento ukazatel velikosti efektu byl zvolen vzhledem k jeho vhodnosti pro analýzu dat s porušeným normálním rozložením a s rozdílnou velikostí souborů. Interpretace velikosti efektu vycházela z orientačních hranic, přičemž hodnoty nižší než 0,5 byly považovány za malé rozdíly, hodnoty v rozmezí 0,5-0,8 za středně velké rozdíly a hodnoty vyšší než 0,8 za velké rozdíly (Lenhard & Lenhard, 2016).

5 VÝSLEDKY

Kapitola výsledky je rozdělena do dvou tematických částí. První část se zaměřuje na rozdíly mezi skupinovou a vyřazovací fází sledovaného mistrovství. Druhá část se věnuje detailnější analýze jednotlivých sledovaných parametrů, které jsou prezentovány prostřednictvím grafů, a to z pohledu skupinové fáze, vyřazovací fáze a celého turnaje jako celku.

5.1 Rozdíly mezi základní částí a vyřazovací částí

V tabulce 1 jsou uvedeny rozdíly jednotlivých sledovaných parametrů mezi skupinovou a vyřazovací fází mistrovství. U parametru „Prostor první přihrávky – pokutové území“ byl zjištěn středně významný rozdíl mezi oběma fázemi turnaje (Hedgesovo $g = 0,64$). Středně významné rozdíly byly zaznamenány rovněž u parametrů „Výška přihrávky – po zemi“ a „První přihrávka – post – střední obránce“, kde hodnoty Hedgesova g dosáhly 0,54, resp. 0,70.

U sledované „Úspěšnost – Ano“ byl rovněž zjištěn středně významný rozdíl mezi skupinovou a vyřazovací fází turnaje (Hedgesovo $g = 0,54$). Velký věcně významný rozdíl byl zaznamenán u parametru „Kop od branky rozehraný v první třetině hřiště – Vyvezení pod tlakem soupeře“, kde hodnota Hedgesova g dosáhla 0,87. Dále byl zjištěn středně významný rozdíl u parametru „Kop od branky rozehraný v první třetině hřiště – Prostor výstupu – Krajem“ (Hedgesovo $g = 0,54$).

Středně významné rozdíly byly zaznamenány také u parametru „Důvod neúspěchu – špatná přihrávka“ a „Důvod neúspěchu – souboj 1v1“, kde hodnoty Hedgesova g dosáhly 0,58 a 0,60. U ostatních sledovaných byl zjištěn pouze malý věcně významný rozdíl mezi skupinovou a vyřazovací fází.

Tabulka 1 - Rozdíly mezi jednotlivými parametry za základní a vyřazovací část (Zdroj: vlastní)

Parametr		Základní část			Vyřazovací fáze			Hedges' g
		Počet	Průměr	SD	Počet	Průměr	SD	
Kop od branky		425	11,8		194	12,9		
Prostor první přihrávky	Brankové území	87	2,4	1,8	32	2,1	1,6	0,17
	Pokutové území	90	2,5	2	58	3,9	2,6	0,64*
	Mimo box	33	0,9	1,2	23	1,5	1,5	0,46
	Za 1/3 hřiště	215	6	3,2	81	5,4	3,5	0,18
Výška přihrávky	Přihrávka po zemi	208	5,8	3	113	7,5	3,5	0,54*
	Přihrávka vzduchem	217	6	3,3	81	5,4	3,5	0,18
První přihrávka - post	Brankář	86	2,4	2,4	28	1,9	1,6	0,23
	Střední obránce	92	2,6	2,1	64	4,3	3,1	0,70*
	Krajní obránce	45	1,3	1,6	26	1,7	1	0,28
	Záloha	29	0,8	1,2	13	0,9	1	0,09
Úspěšnost	Útočník	150	4,2	2,6	51	3,4	2,4	0,31
	Ano	147	4,1	2,1	81	5,4	2,8	0,56*
Úspěšnost	Ne	278	7,7	3	113	7,5	3,3	0,06
	Počet přihrávek	405	3,5	8	259	3,8	11,8	0,03
Kop od branky rozehraný v první 1/3 hřiště	Otočení těžiště hry	31	0,9	0,9	10	0,7	0,7	0,24
	Souboj 1v1	24	0,7	0,6	9	0,6	0,7	0,16
	Vyvezení pod tlakem	37	1	1,1	31	2,1	1,6	0,87**
	Výstup krajem	67	1,9	1,6	43	2,9	2,4	0,54*
	Výstup středem	50	1,4	1,2	26	1,7	1,4	0,24
	Aktivně zapojení útočníci	482	4,1	9,2	273	4	14,2	0,01
	Aktivně zapojení obránce	274	2,3	6,6	155	2,2	6,8	0,02
Postavení obránců před kopem	Zóna 1	205	5,7	3,1	101	6,7	2,5	0,34
	Zóna 2	220	6,1	3	93	6,2	3	0,03
Důvod neúspěchu	Špatná přihrávka	113	3,1	2	64	4,3	2,2	0,58*
	Špatné zpracování	16	0,4	0,7	9	0,6	0,9	0,26
	Souboj 1v1	149	4,1	2,5	40	2,7	1,9	0,60*

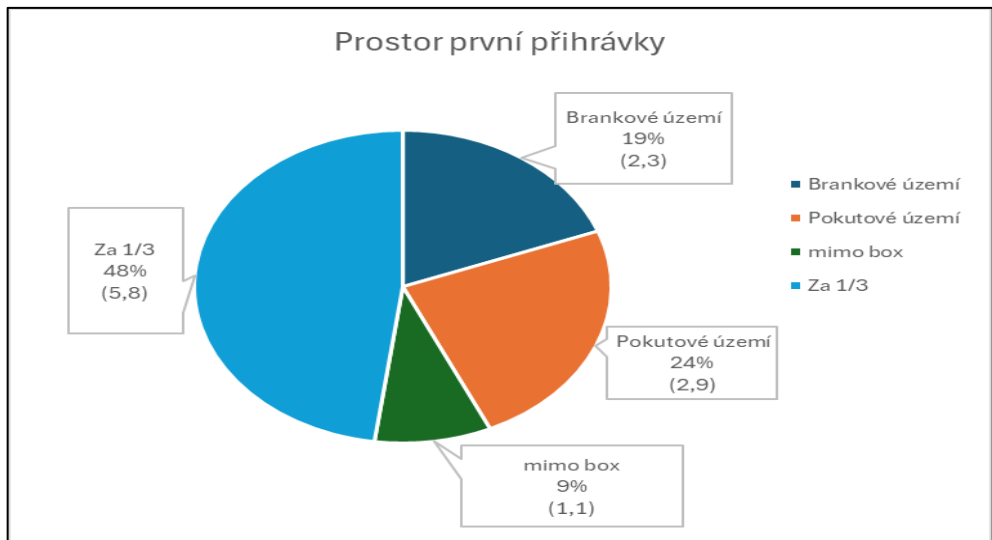
* - Hedges' g 0,5-0,8; ** - Hedges' g > 0,8, SD - směrodatná odchylka

5.2 Analýza jednotlivých parametrů – celkové, základní a vyřazovací fáze

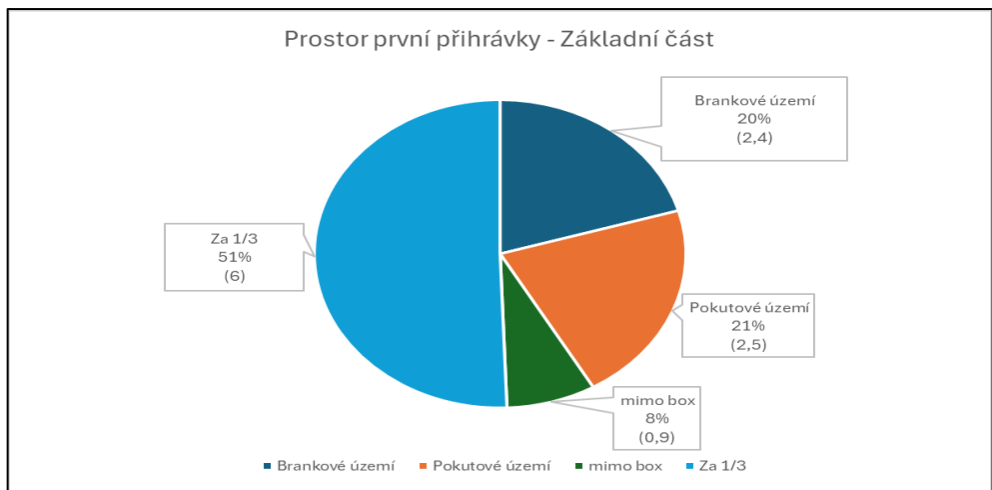
V této kapitole je provedena detailnější analýza jednotlivých sledovaných parametrů kopu od branky, které jsou znázorněny v podobě grafů. Porovnáváme zde celkový turnaj, základní část a vyřazovací část. V jednotlivých grafech je znázorněno procentuální vyjádření sledovaných parametrů a zároveň v závorce jejich průměrné zastoupení na jedno utkání. Grafy jsou zpracovány samostatně pro celý turnaj, který zahrnoval všech 51 utkání, dále pro skupinovou fázi s celkem 36 utkáními a pro vyřazovací fázi, která zahrnovala 15 utkání.

5.2.1 Prostor první přihrávky

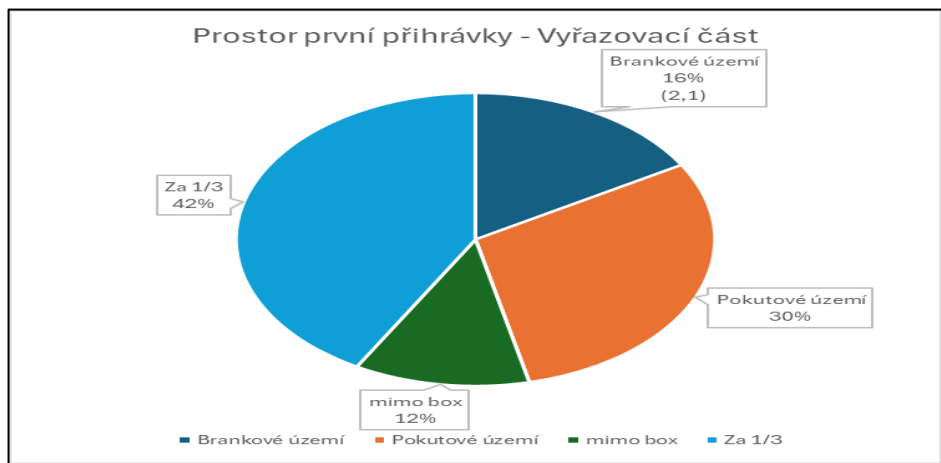
U sledovaného parametru „Prostor první přihrávky – pokutové území“ bylo v rámci celého turnaje zaznamenáno zastoupení 24 % všech prvních přihrávek, s průměrnou hodnotou 2,9 na jedno utkání, jak je patrné z grafu 2. Ve skupinové fázi s porovnáním s celkovým turnajem, se zastoupení tohoto prostoru mírně zmenšilo na 21 % (průměrem 2,5), což je znázorněno v grafu, zatímco ve vyřazovací fázi se podíl prvních přihrávek do pokutového území zvýšil na 30 % (průměr 3,9), jak ukazuje graf 4.

Graf 2 - Prostor první přihrávky – celkově (zdroj: vlastní zpracování)

Graf 3 - Prostor první přihrávky - Základní část (zdroj: vlastní zpracování)

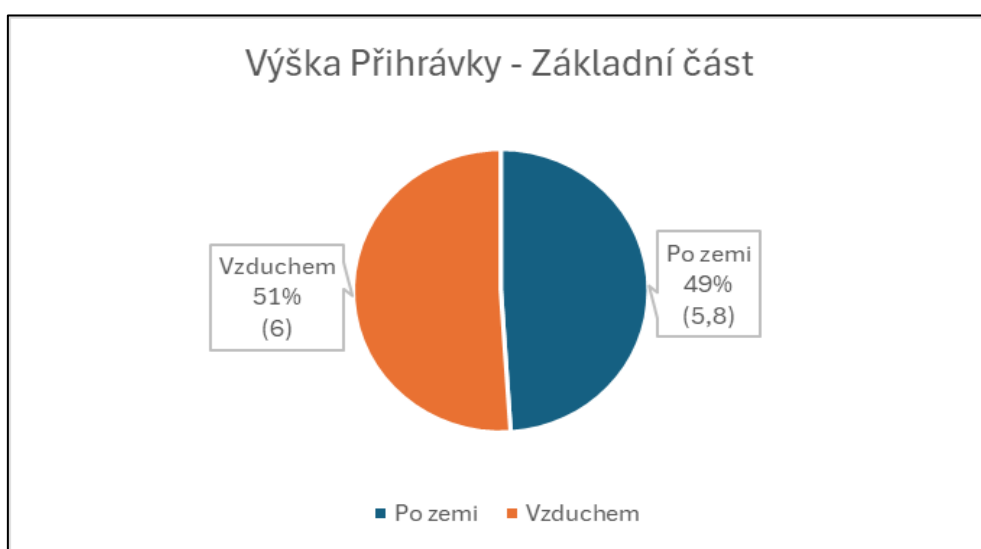
Graf 4 - Prostor první přihrávky - Vyřazovací část (zdroj: vlastní zpracování)

5.2.1 Výška první přihrávky

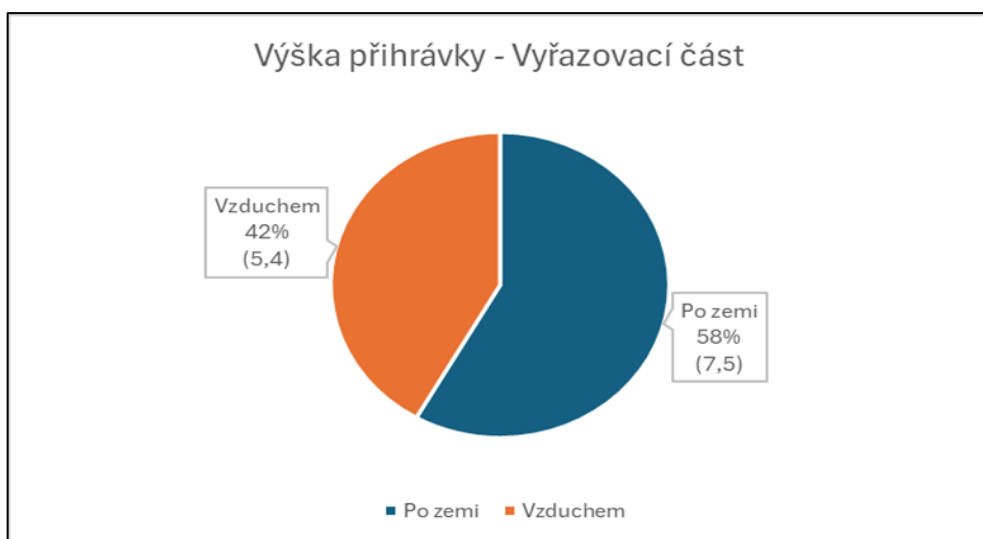
Z grafu 5 je patrné, že v rámci celého turnaje mírně převažovala první přihrávka po zemi, která tvořila 52 % všech zaznamenaných rozehrání s průměrnou hodnotou 6,3 na zápas, zatímco přihrávka vzduchem byla zastoupena ve 48 % případů (průměr 5,8). Ve skupinové fázi, znázorněné v grafu 6, bylo zastoupení obou variant vyrovnané, přičemž přihrávka vzduchem mírně převažovala (51 %) oproti přihrávce po zemi (49 %). Naproti tomu ve vyřazovací fázi, jak ukazuje graf 7, došlo k výraznějšímu nárůstu podílu první přihrávky po zemi, která dosahovala 58 % všech případů, zatímco přihrávka vzduchem byla zastoupena ve 42 % případů.

Graf 5 - Výška první přihrávky - Celkově (zdroj: vlastní zpracování)

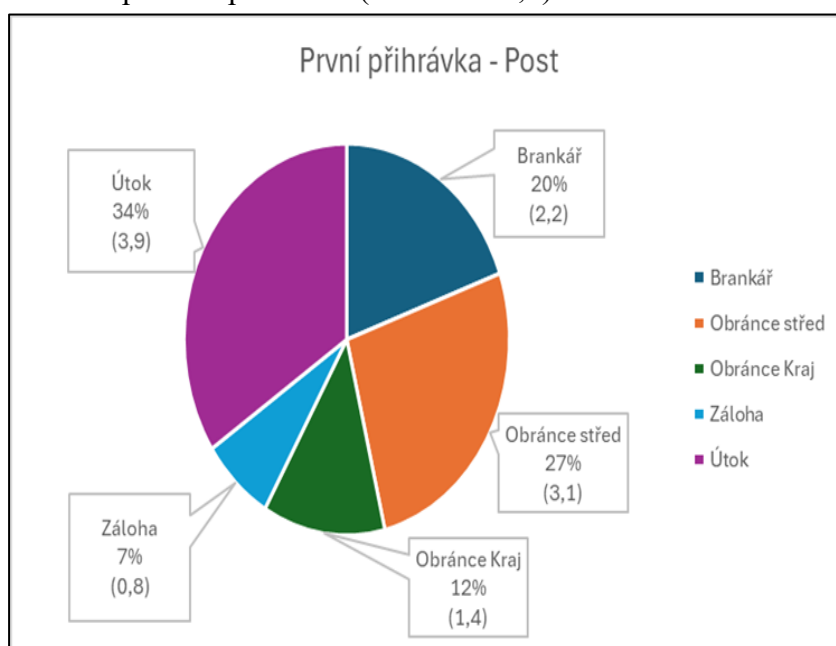
Graf 6 - Výška první přihrávky - Základní část (zdroj: vlastní zpracování)

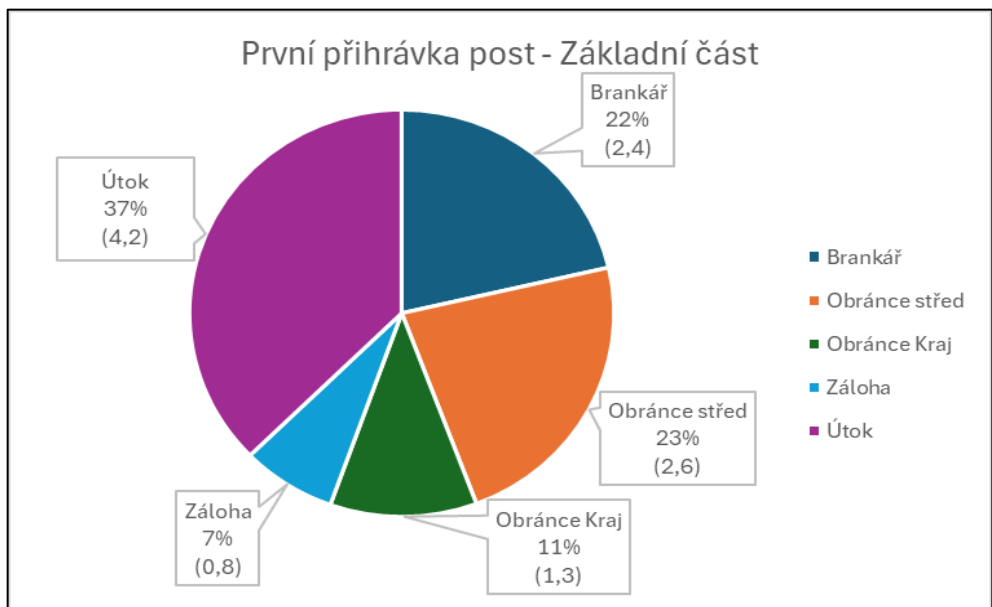
Graf 7 - Výška první přihrávky - Vyřazovací část (zdroj: vlastní zpracování)

5.2.3 Post první přihrávky

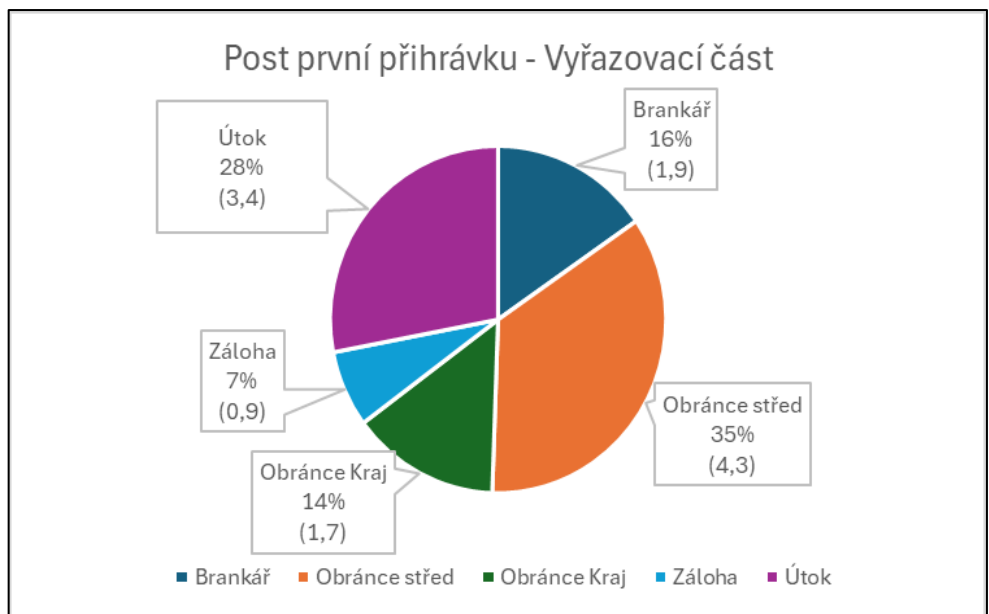
U sledovaného parametru „Post první přihrávky“, jak je patrné z grafu 8, byli v rámci celého turnaje nejčastější adresáty první přihrávky kopu od branky útoční hráči, na které směřovalo 34 % rozehrání (3,9 na jeden zápas). V základní části, znázorněné v grafu 9, byl tento podíl vyšší, konkrétně 37 % (průměr 4,2), zatímco ve vyřazovací části došlo k poklesu na 28 % (průměrně 3,4), jak ukazuje graf 10. Zároveň ve vyřazovací části došlo ke změně v nejčastějším adresátovi první přihrávky, kdy se jím stali střední obránci, na které směřovalo 35 % kopů (průměrně 4,3). Ve skupinové fázi přitom střední obránci zaznamenali nižší zastoupení, a to 23 % prvních přihrávek (Průměrně 2,6).

Graf 8- První přihrávka - Post - Celkově (zdroj: vlastní zpracování)

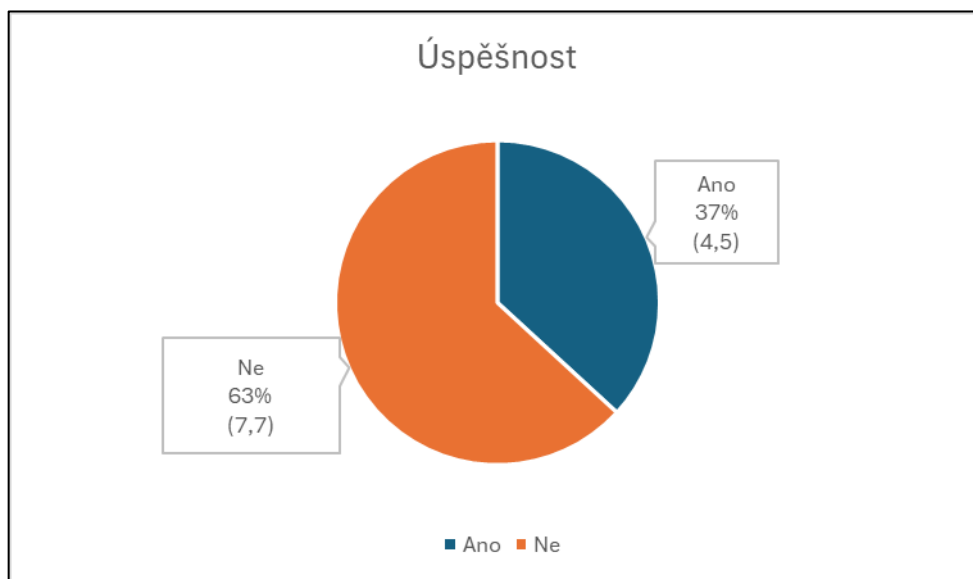
Graf 9 - První přihrávka - Post - Základní část (zdroj: vlastní zpracování)

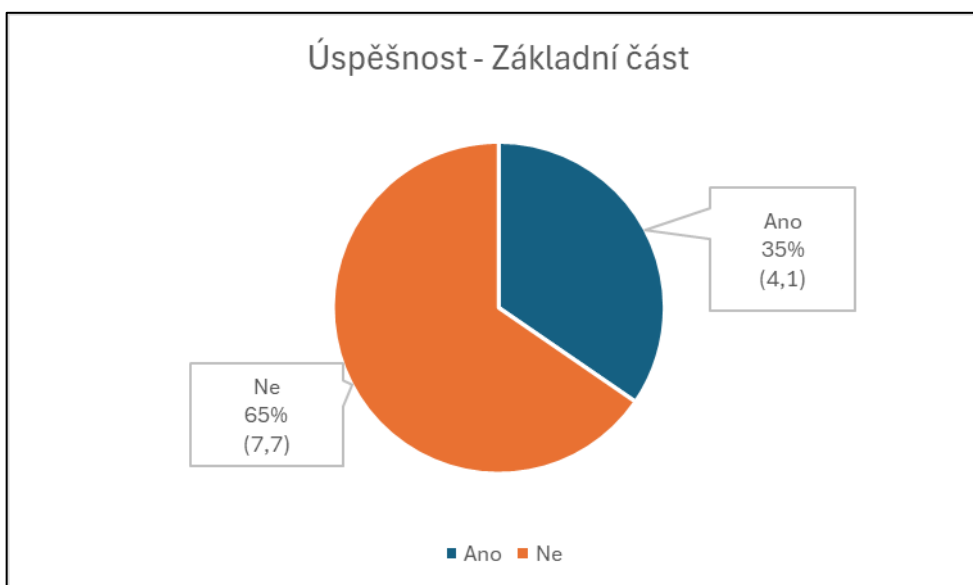
Graf 10 - První přihrávka - Post - Vyřazovací část (zdroj: vlastní zpracování)

5.2.4 Úspěšnost

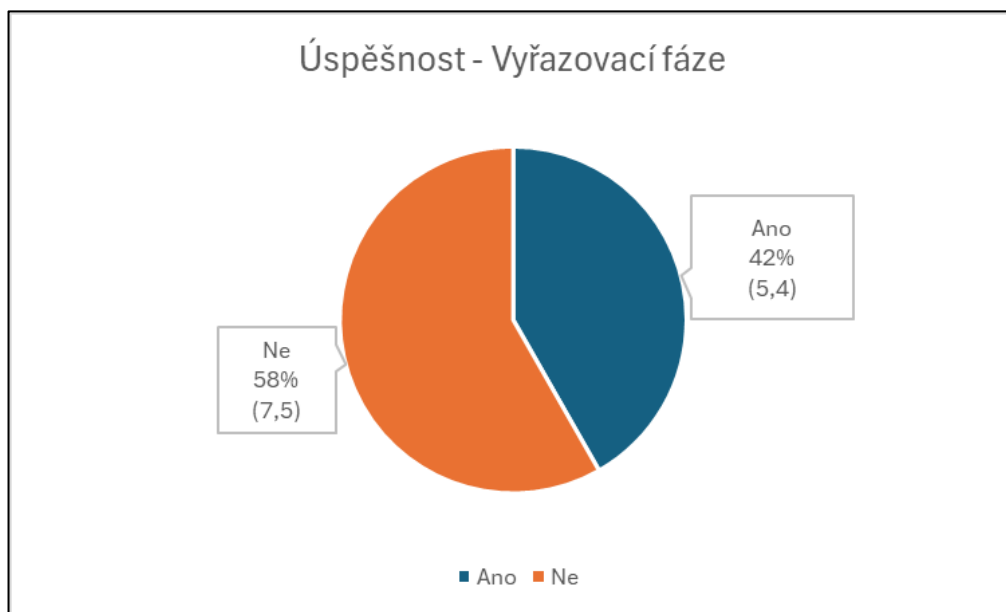
U sledovaného parametru „Úspěšnost rozehrání kopu od branky“ je z grafu 11 patrné, že v rámci celého turnaje bylo úspěšných 37 % rozehrání (průměr 4,5), zatímco neúspěšná rozehrání tvořila 63 % případů (průměr 7,7). Ve skupinové fázi (graf 12) dosahovala úspěšnost 35 %. Naopak ve vyřazovací části došlo k nárůstu úspěšnosti na 42 % (průměr 5,4), jak ukazuje graf 13.

Graf 11 - Úspěšnost - Celkově (zdroj: vlastní zpracování)

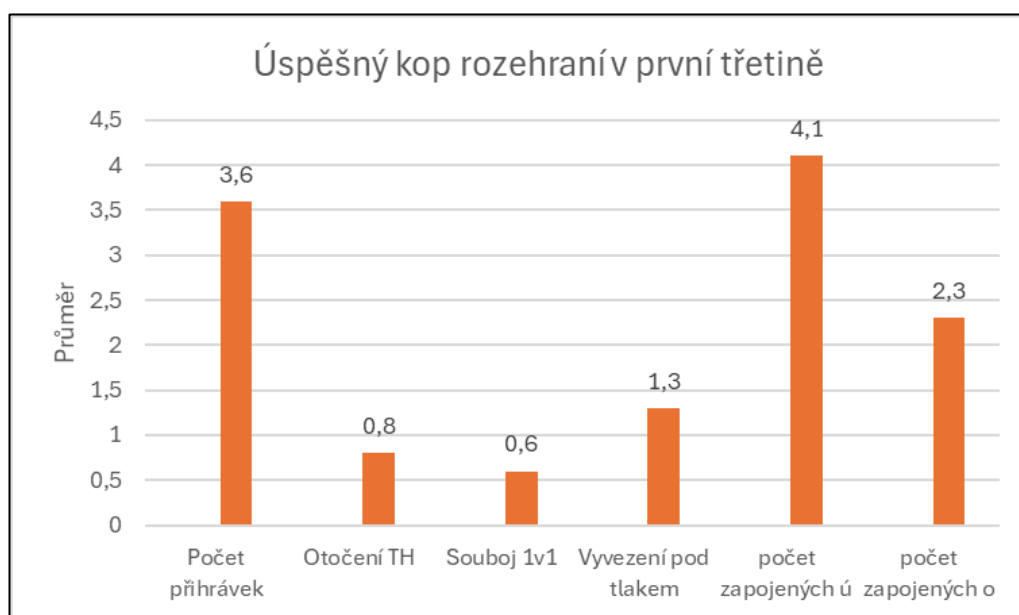
Graf 12 - Úspěšnost - Základní část (Zdroj: vlastní)

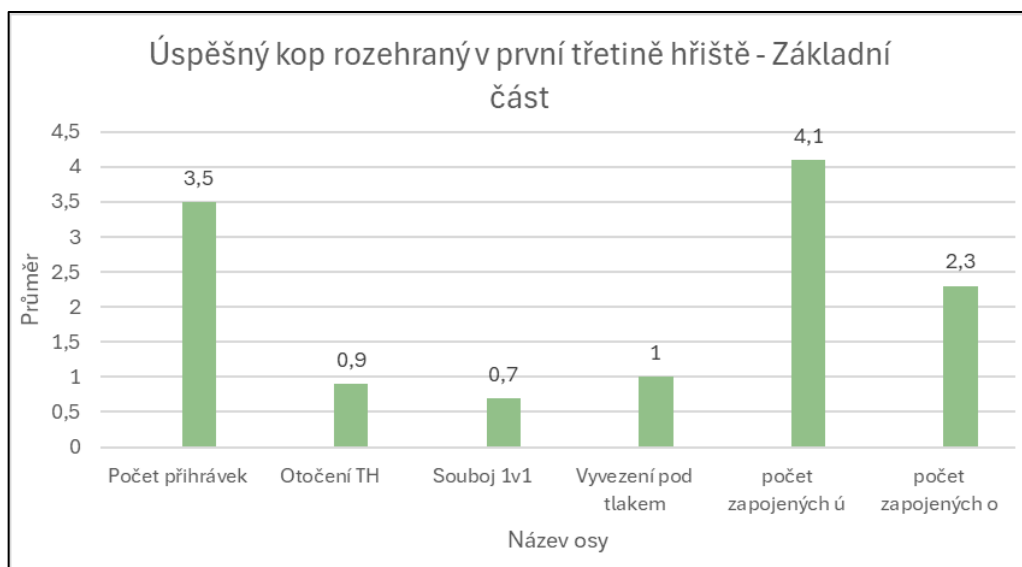
Graf 13 - Úspěšnost - Vyřazovací část (Zdroj: vlastní)

5.2.5 Úspěšný kop rozehraný v první třetině hřiště

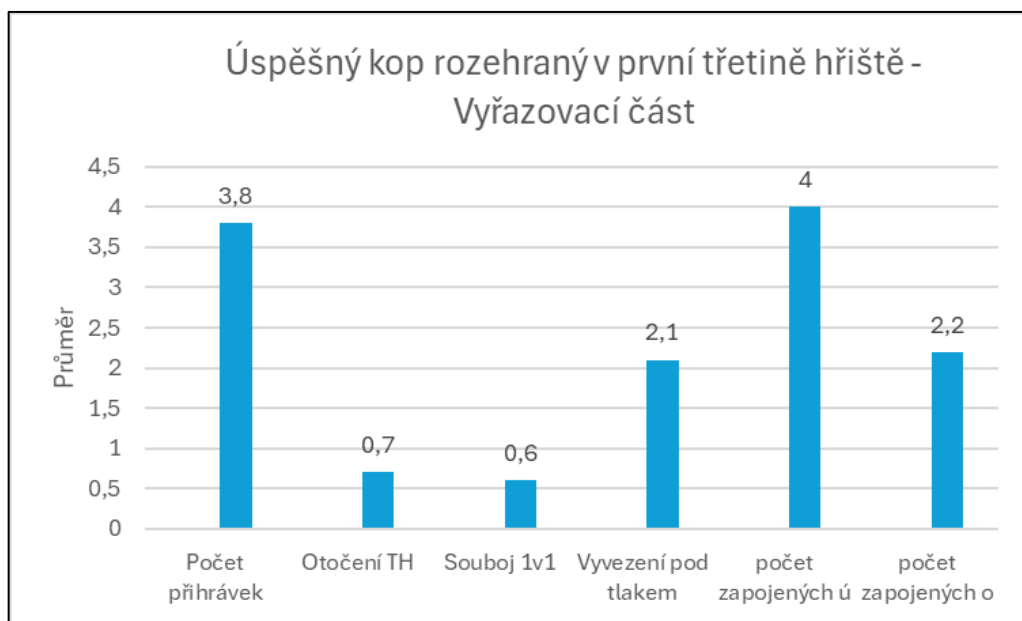
U sledovaného parametru „Úspěšný kop rozehraný v první třetině hřiště – Vyvezení pod tlakem“ bylo zjištěno, že byl v rámci celého turnaje (graf 14) zaznamenán průměrný výskyt v hodnotě 1,3 na úspěšné rozehrání v první třetině. Ve skupinové fázi došlo k poklesu, jak je patrné z grafu 15, na průměrné hodnoty 1,0, zatímco ve vyřazovací části došlo k jeho výraznému nárůstu na hodnotu 2,1 (graf 16).

Graf 14 - Úspěšný kop rozehraný v první třetině - Celkově (Zdroj: vlastní)

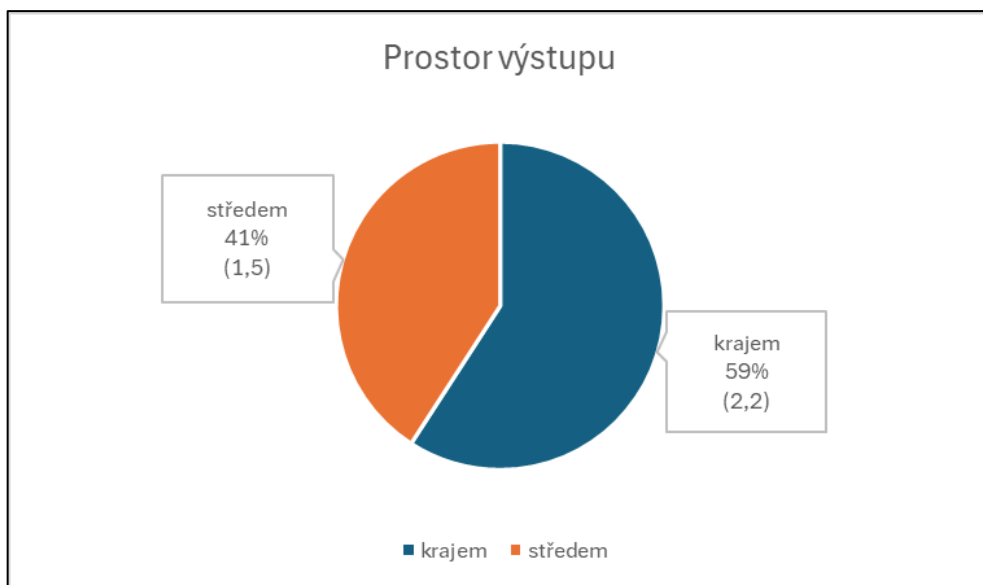
Graf 15 - Úspěšný kop rozehraný v první třetině - Základní část (Zdroj: vlastní)

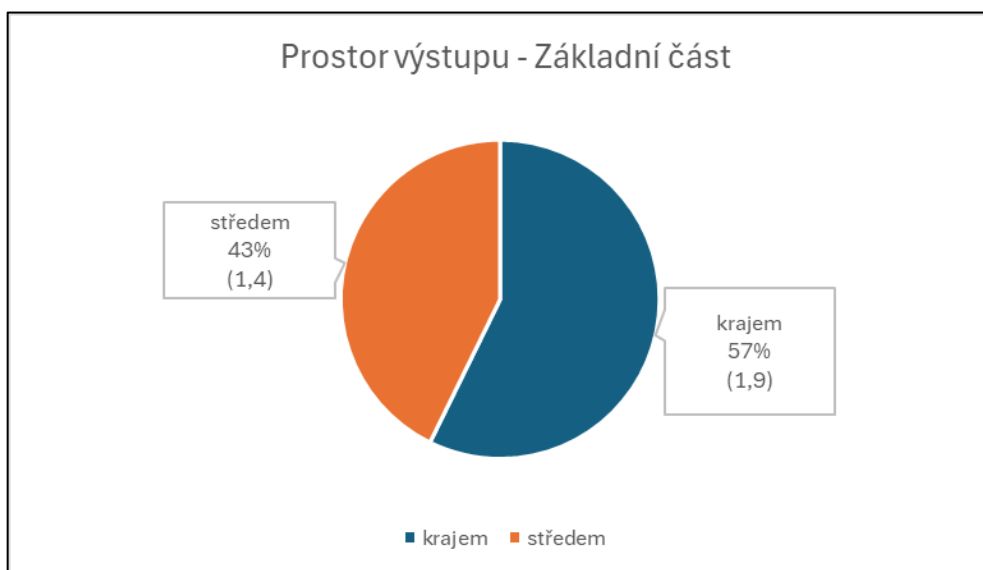
Graf 16 - Úspěšný kop rozehraný v první třetině - Vyřazovací část (Zdroj: vlastní)

5.2.6 Prostor výstupu úspěšného kopu rozehraný v první třetině hřiště

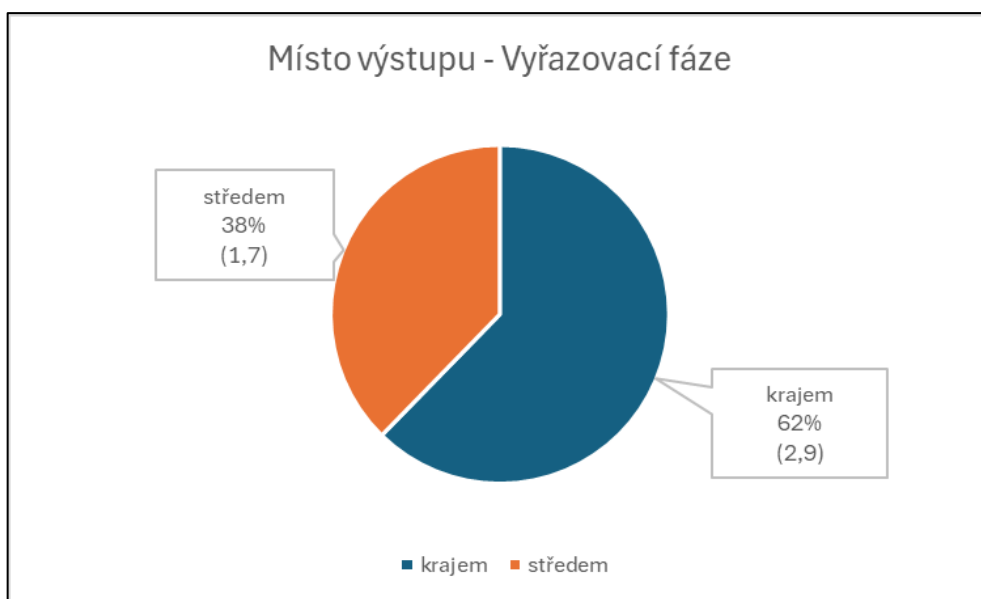
Z celkového grafu 17 je patrné, že při úspěšném rozehrání kopu od branky v první třetině hřiště byl výstup častěji veden po krajních prostorech, které tvořily 59 % všech případů, zatímco výstup středem byl zastoupen ve 41 %. Tento trend se potvrdil i ve skupinové fázi (graf 18), kde výstup krajem dosahoval 57 %. Ještě výrazněji ve vyřazovací fázi (graf 19), ve které podíl krajem vzrostl na 62 %.

Graf 17- Prostor výstupu - Celkově (Zdroj: vlastní)

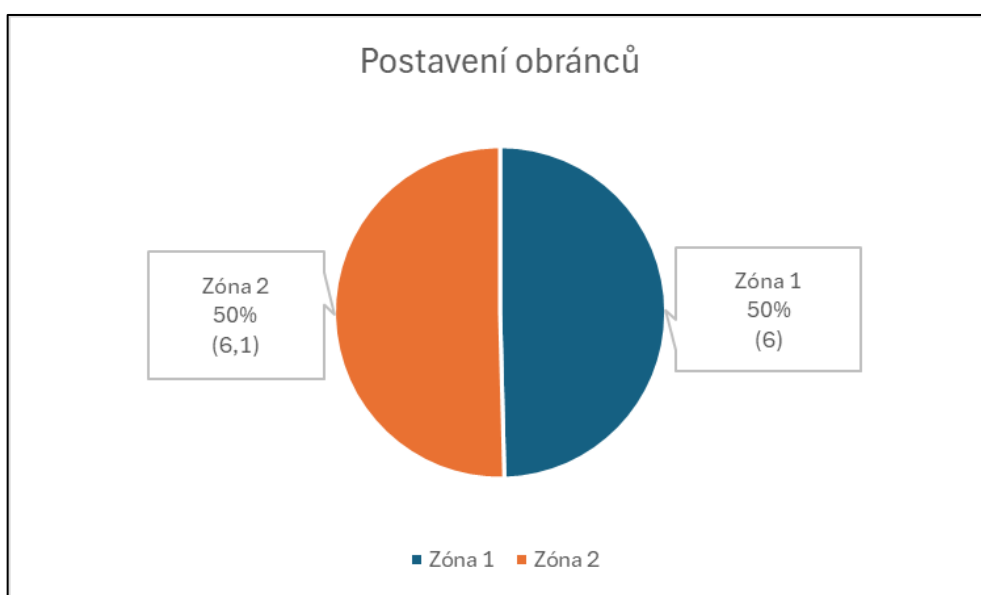
Graf 18 - Prostor výstupu - Základní část (zdroj: vlastní zpracování)

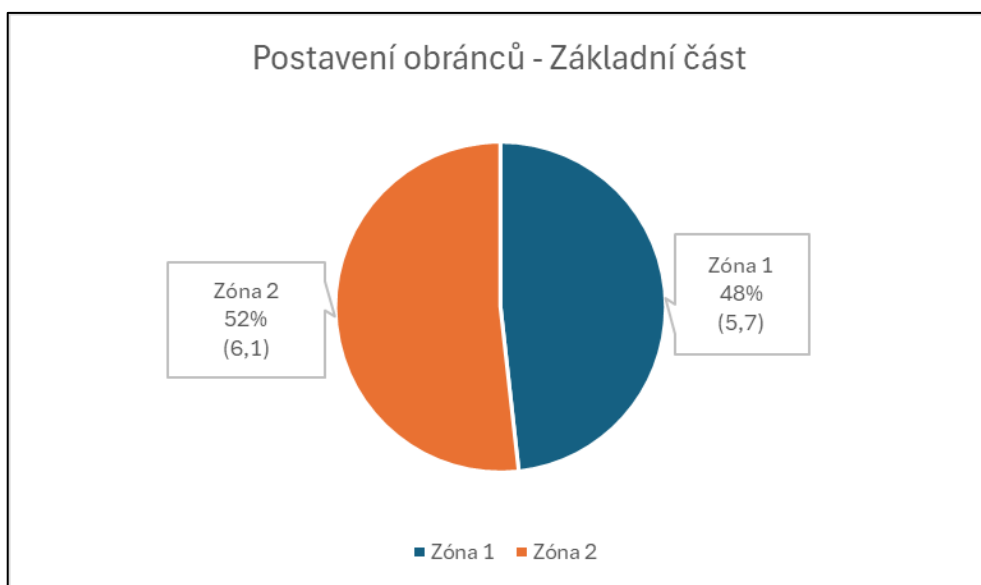
Graf 19 - Prostor výstupu - Vyřazovací část (zdroj: vlastní zpracování)

5.2.7 Postavení obránců před zahájení kopu

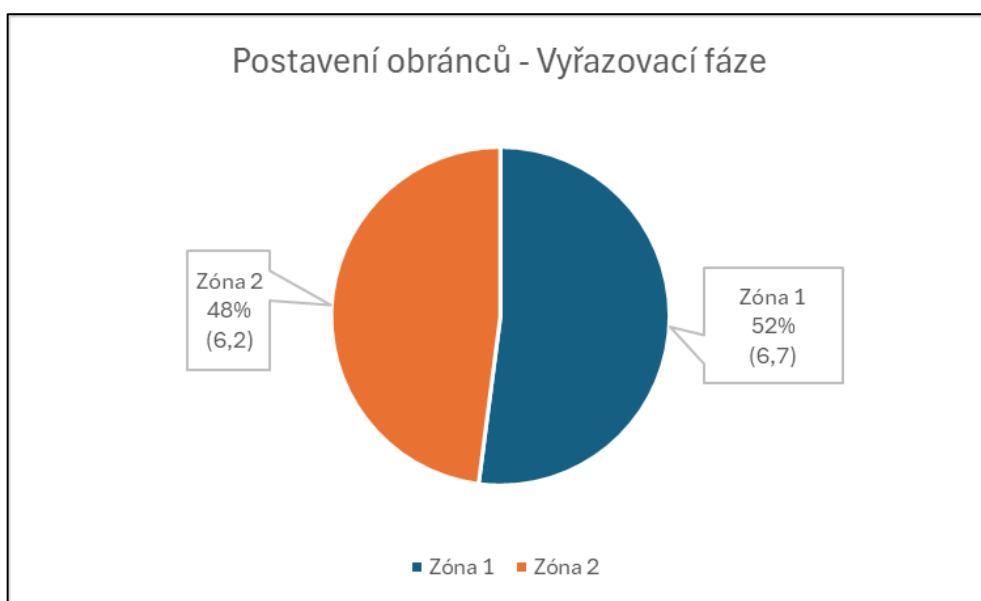
Z celkového grafu 20 vyplývá, že postavení obránců bylo v rámci celého turnaje rovnoměrně rozděleno mezi zónu 1 a zónu 2, přičemž obě zóny byly zastoupeny shodně v 50 % případů. Ve skupinové fázi (graf 21) byl mírně častější výskyt obránců v zóně 2, zatímco ve vyřazovací fázi došlo k opačnému trendu, kdy převažovalo postavení obránců v zóně 1 a to v 52 % (graf 22).

Graf 20 - Postavení obránců - Celkově (zdroj: vlastní zpracování)

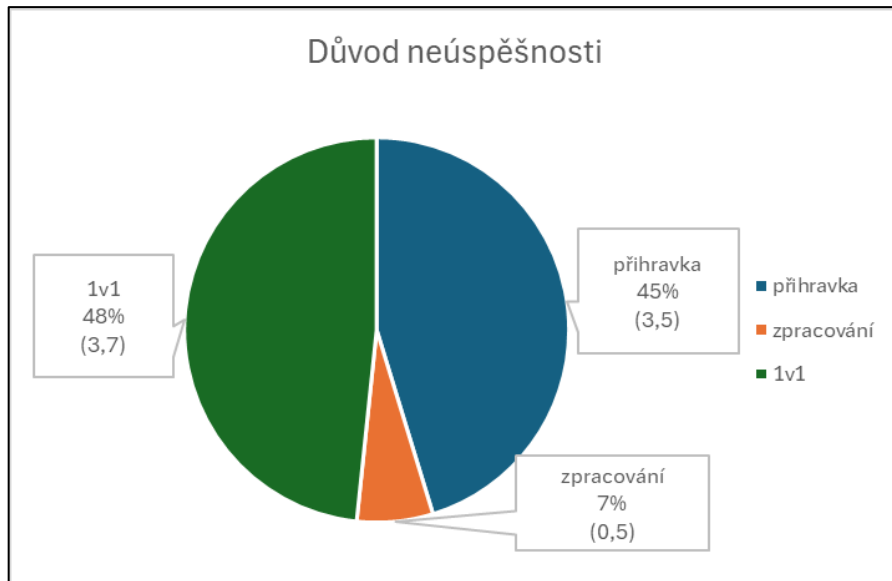
Graf 21 - Postavení obránců - Základní část (zdroj: vlastní zpracování)

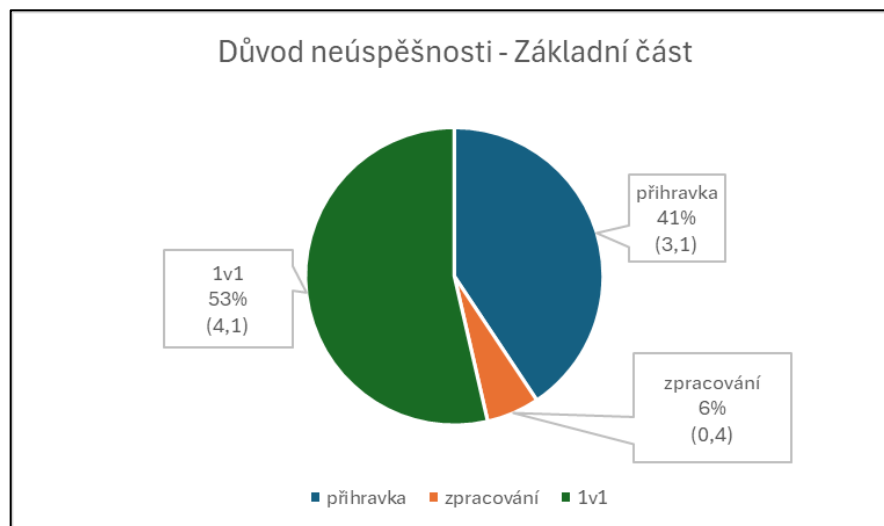
Graf 22 - Postavení obránců - Vyřazovací část (zdroj: vlastní zpracování)

5.2.8 Důvod neúspěšného kopu od branky

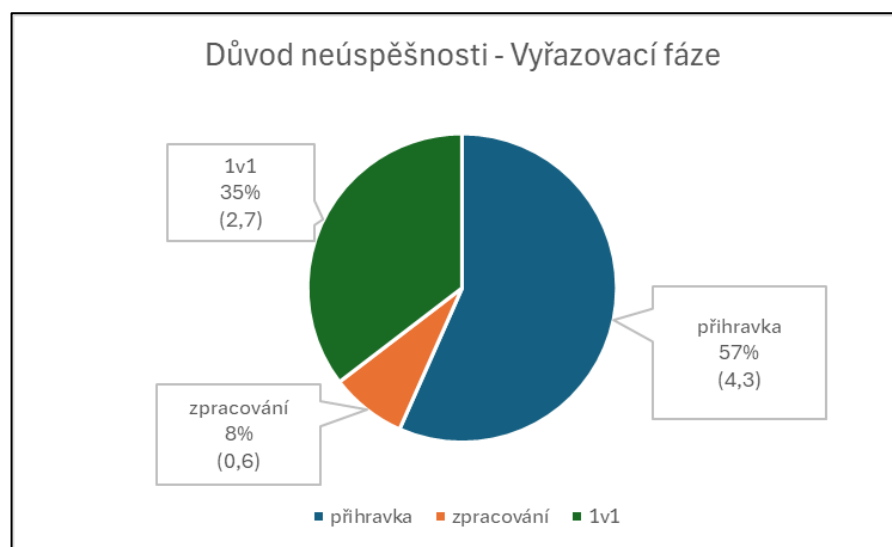
U sledovaného parametru „Důvod neúspěšného kopu od branky – Souboj 1v1“ byl zaznamenán během celého turnaje (graf 23) v 48 % případů, zatímco parametr „Přihrávka“ byl tvořil 45 % případů. V základní části převažoval jako hlavní důvod „Souboj 1v1“, který představoval 53 % (graf 24). Ve vyřazovací části, jak je patrné z grafu 25, došlo ke změně a nejčastějším důvodem neúspěchu se stal parametr „Přihrávka“ (57 %). Sledovaný parametr „Špatné zpracování“ se ve všech fázích turnaje vyskytoval pouze okrajově.

Graf 23 - Důvod neúspěšnosti - Celkově (zdroj: vlastní zpracování)

Graf 24 - Důvod neúspěšnosti - Základní část (zdroj: vlastní zpracování)

Graf 25 - Důvod neúspěšnosti - Vyřazovací část (zdroj: vlastní zpracování)

6 DISKUZE

6.1 Verifikace hypotéz

Hypotéza 1: Předpokládáme významně vyšší četnost v parametru „prostor první přihrávky – za 1/3 hřiště“ ve vyřazovací fázi v porovnání se základní fází.

Hypotéza zamítnuta.

V Hypotéze 1 jsme očekávali významně vyšší četnost rozehrání kopu od branky do prostoru za hranici první třetiny hřiště ve vyřazovací fázi v porovnání se základní částí. Tato hypotéza se však nepotvrdila, což dokládá nízká hodnota věcné významnosti vyjádřena Hedgesova g ($g = 0,18$). Procentuální vyjádření zároveň ukazuje, že v základní části směřovalo za hranici první třetiny hřiště 51 % kopů (průměrně 6,0 na utkání), zatímco ve vyřazovací fázi tento podíl klesl na 42 % (průměrně 5,4 na utkání). Hypotéza byla formulována na základě předpokladu vyšší důležitosti utkání ve vyřazovací fázi, kde se očekávalo častější využívání přímočařejší rozehrávky do vyšších prostorů hřiště s cílem snížit riziko ztráty míče v blízkosti vlastní branky. Výsledky této práce však naznačují, že ve vyřazovací fázi týmy častěji volily kontrolovanější způsob rozehrávky.

Formulace této hypotézy byla zároveň inspirována studií Mendes a kol. (2023), kteří zjistili ve své analýze rozehrávání kopu na mistrovství Evropy ve fotbale 2020 poukázali na mírnou převahu dlouhých rozehrávek nad krátkými v rámci celého turnaje. Autoři však nerozlišovali jednotlivé fáze soutěže, což mohlo ovlivnit výsledky jejich analýzy. Výsledky této práce tak naznačují, že četnost přihrávek za první třetinu hřiště, nemusí být primárně podmíněna fází turnaje, ale spíše herní stylem a taktikou jednotlivých týmů.

Hypotéza 2: Předpokládáme nevýznamný rozdíl v parametru „úspěšnost – ano“ mezi vyřazovací a základní fází.

Hypotéza zamítnuta.

Tato hypotéza byla zamítnuta. Výsledky analýzy prokázaly rozdíl v sledovaném parametru „úspěšnost – ano“ mezi základní a vyřazovací fází turnaje, přičemž hodnota věcné významnosti vyjádřena pomocí Hedgesova g dosáhla hodnoty $g = 0,54$, což odpovídá středně věcné významnosti rozdílu. V základní části procentuální vyjádření ukazuje, že úspěšnost rozehrání činila 35 % s průměrnou hodnotou 4,1 úspěšného rozehrání na utkání, zatímco ve vyřazovací části došlo k nárůstu úspěšnosti na 42 % a průměrnou hodnotou 5,4

na utkání. Zvýšena úspěšnost rozehrání kopu od branky ve vyřazovací části pravděpodobně souvisí se změnou charakteru rozehrávky, která byla v této fázi turnaje častěji realizována v první třetině hřiště. Jak ukázaly výsledky první hypotézy, týmy ve vyřazovací fázi preferovaly kontrolovanější způsob rozehrání založený na postupném útoku, namísto dlouhého míče za první třetinu hřiště. Tento způsob umožňuje větší kontrolu míče, lepší organizaci hráčů a snížení rizika jeho ztráty.

Hypotéza 3: Předpokládáme významně vyšší četnost v parametru „Úspěšný kop od branky rozehraný v 1/3 hřiště - Místo výstupu - krajem“ ve vyřazovací fázi v porovnání se základní fází.

Hypotéza potvrzena.

Hypotéza 3 byla potvrzena, a to na základě výsledku analýzy, které prokázaly rozdíl mezi základní a vyřazovací fází v sledovaném parametru „Úspěšný kop od branky rozehraný v 1/3 hřiště - Místo výstupu - krajem“. Hodnota věcné významnosti vyjádřena pomocí Hedgesova g dosáhla hodnoty $g = 0,54$, což odpovídá střední věcné významnosti rozdílu. Procentuální vyjádření ukazuje, že ve vyřazovací fázi byl výstup hry krajem zaznamenán v 62 % případů s průměrem 2,9, zatímco v základní části činil tento podíl 57 % s průměrnou hodnotou 1,9 na utkání.

Výsledky první hypotézy rovněž poskytují důležitý kontext pro zdůvodnění potvrzení této hypotézy. Skutečnost, že ve vyřazovací fázi nebyla zaznamenána vyšší četnost rozehrání kopu od branky směřujícího za hranici první třetiny hřiště, naznačuje, že týmy v této fázi turnaje častěji volily rozehrávku v prostoru první třetiny hřiště. Tento trend potvrzuje výsledky druhé hypotézy, která prokázala vyšší úspěšnost rozehrání kopu od branky ve vyřazovací fázi. Můžeme konstatovat, že upřednostňování rozehrávky v první třetině vytvářela větší počet úspěšných situací, na které bylo možné navázat analýzou dalších parametrů, jako místo výstupu z první třetiny. Tyto výsledky hypotéz vychází z předchozích zjištění, že ve vyřazovací části týmy upřednostňovaly kontrolovanější způsob rozehrávky.

6.2 Silné a slabé stránky práce

Za silné stránky této práce považujeme analýzu kompletního souboru všech 51 utkání mistrovství Evropy ve fotbale 2024 a detailní vymezení sledovaných parametrů kopu od branky, díky kterým bylo umožněno porovnat základní a vyřazovací fáze turnaje. Další

silnou stránkou této práce je analýza nejlepších Evropských reprezentací a jejich momentálně nejlepší hráče.

Jako slabé stránky práce považujeme využití neúčastného pozorování z televizních videozáznamů, u nichž nebylo v některých případech možné analyzovat danou situaci, a to z důvodu omezeného záběru kamer. Na základě tohoto zjištění, nebylo možné analyzovat 80 standardních situací během celého turnaje. Další slabší stránkou je analýza parametrů pouze u úspěšných rozehrávek v první třetině, což může částečně omezovat rozsah platnosti zjištění.

6.3 Praktické doporučení

Zjištění této práce lze využít v tréninkovém procesu zejména při nácviku rozehrání kopu od branky a výstavby hry z obranné třetiny hřiště. Na základě výsledku, lze konstatovat, že i na vrcholné úrovni v nejdůležitějších utkání, jako jsou utkání ve vyřazovací fázi, je kladen důraz na kontrolovanější způsob rozehrávky, založený na udržení míče a postupném přechodu do dalších třetin. V tréninkovém procesu je proto vhodné zaměřit se na rozehrání kopu od branky v první třetině, prostřednictvím krátkých a středně dlouhých přihrávek, zapojení brankářů a obránců do kombinace. Dalším doporučením je nácvik výstupu z obranné třetiny hřiště krajními prostory, které se jeví jako bezpečnější varianta přechodu do střední třetiny hřiště. V Tréninkovém procesu mládeže je důležité vytvářet hráčům co nejširší rozsah možných způsobů rozehrání kopu od branky. Nácvik těchto způsobů rozehrání by měl co nejvíce odpovídat reálným podmínkám utkání, a to prostřednictvím herních cvičení a průpravných her.

6.4 Doporučení pro budoucí výzkum

Pro budoucí výzkum bychom doporučili zaměřením se na další parametry ovlivňující úspěšnost kopu od branky, jako je tlak a postavení soupeře, skoré utkání či časový úsek utkání. Dále bychom doporučili analyzovat kop od branky v zápasech nižších úrovní, než je mistrovství Evropy a porovnat rozdíly mezi nimi. Dále bychom budoucímu výzkumu doporučili rozšíření analýzy v parametru „Úspěšný kop od branky rozehraný v první třetině hřiště“ také o neúspěšné rozehrávky.

7 ZÁVĚR

Cílem bakalářské práce bylo analyzovat rozdíly ve standardní situaci kopu od branky mezi skupinovou a vyřazovací fází mistrovství Evropy ve fotbale 2024. Analýza byla zaměřená na předem stanovené parametry a sledovala jejich četnost a průměrné hodnoty, které byly porovnány mezi skupinovou a základní fází turnaje. Výsledky práce ukázaly, že ve vyřazovací fázi týmy častěji volily kontrolovanější způsob rozehrávky v první třetině hřiště, zatímco očekávaný nárůst rozehrání směřující za první třetinu potvrzen nebyl. Zároveň byla ve vyřazovací fázi zaznamenána vyšší úspěšnost kopu od branky častější výstup krajními prostory. Tato analýza rozšiřuje poznatky o kopu od branky a poukazuje na význam této standardní situace při výstavbě hry. Získané výsledky lze aplikovat do tréninkového procesu, zejména u mládežnických kategorií, kde je klademe důraz na rozvoj techniko-taktických činností související s rozehráním

Seznam Literatúry

1. Arnau, A. R., Calabuig, J. M., Catalan, C., García Raffi, L. M., Pardo Gila, J. M., Pons Anaya, R., & Sánchez Pérez, E. A. (2024). Using neural networks and hierarchical cluster analysis to study goal kicks in football. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 19(4), 1723–1737. <https://doi.org/10.1177/17479541231207184>
2. Barthelemy, B., Ravé, G., Govindasamy, K., Ali, A., Del Coso, J., Demeaux, J., Bideau, B., & Zouhal, H. (2023). Impact of technical-tactical and physical performance on the match outcome in professional soccer: A case study. *Biology of Sport*, 40(3), 587–594.
3. Bělka, J., Hůlka, K., Dudová, K., Háp, P., Hrubý, M., & Reich, P. (2021). *Teorie a didaktika sportovních her I*. Univerzita Palackého v Olomouci.
4. Benson, R. (2023). Goalkeeper passing habits: How distribution has evolved in the Premier League. *The Analyst*. <https://theanalyst.com/articles/premier-league-goalkeeper-passing-habits-evolution-stats>
5. Buzek, M., et al. (2007). *Trenér fotbalu „A“ UEFA licence: Učební texty pro vzdělávání fotbalových trenérů*. Olympia ve spolupráci s ČMFS.
6. Campbell, J. (2024, July 21). How goal kick law changed football. *The Athletic*. <https://www.nytimes.com/athletic/5596295/2024/07/21/how-goal-kick-law-changed-football/>
7. Davids, K., Lees, A., & Burwitz, L. (2000). Understanding and measuring coordination and control in kicking skills in soccer: Implications for talent identification and skill acquisition. *Journal of Sports Sciences*, 18(9), 703–714.
8. Fajfer, Z. (2009). *Trenér fotbalu mládeže (16–19 let) I. díl*. Olympia.
9. FIFA. (2021a). Game insights: Building from goal kicks. *FIFA Training Centre*. <https://www.fifatrainingcentre.com/en/game/game-insights/building-from-goal-kicks.php>
10. FIFA. (2021b). The role of the goalkeeper coach. *FIFA Training Centre*. <https://www.fifatrainingcentre.com/en/environment/interviews/the-team-behind-the-team/the-role-of-the-goalkeeper-coach.php>
11. FIFA. (2022a, November 16). Meet the experts: Faryd Mondragón. *FIFA Training Centre*. <https://www.fifatrainingcentre.com/en/fwc2022/technical-study-group/meet-the-experts--faryd-mondragon.php>

12. FIFA. (2022b, December 3). Episode 3: Goalkeeper distribution, positioning and offering. *FIFA Training Centre*. <https://www.fifatrainingcentre.com/en/fwc2022/fifa-insight/fifa-insight-ep03.php>
13. Frýbort, P. (2019). Driblink – fotbalová dovednost pro přečíslení soupeře. *Fotbal a trénink*, (1).
14. International Football Association Board. (2018). *Laws of the game 2018/2019*. IFAB.
15. Ishii, H., Yuki, T., Marui, Y., Yamazaki, Y., Kato, Y., & Kori, H. (2025). *Uncovering influence of football players' behaviour on team performance in ball possession through dynamical modelling*.
16. Kollath, E. (2006). *Fotbal: Technika a taktika hry: Nácvik a herní trénink, metodika tréninku, herní systémy*. Grada.
17. Kučerka, A. (2024). *Analýza standardní situace kopu od branky u fotbalových brankářů v různých věkových kategoriích* (Bakalářská práce). Univerzita Karlova, Fakulta tělesné výchovy a sportu.
18. Lago-Peñas, C., Lago-Ballesteros, J., Dellal, A., & Gómez, M. (2010). Game-related statistics that discriminated winning, drawing and losing teams from the Spanish soccer league. *Journal of Sports Science and Medicine*, 9(2), 288–293.
19. Lenhard, W., & Lenhard, A. (2016). *Calculation of effect sizes*. *Psychometrica*. <https://doi.org/10.13140/RG.2.2.17823.92329>
20. Luxbacher, J. (1999). *Attacking soccer*. Human Kinetics.
21. Martin, K. (2023, September 11). Tactical theory: Coaching build-up play from goal kicks – Tactical analysis. *Total Football Analysis*. <https://totalfootballanalysis.com/analysis/tactical-theory-coaching-build-up-play-from-goal-kicks-tactical-analysis>
22. Matkovich, M. J., & Davis, J. (2008). *Elite soccer drills*. Human Kinetics.
23. McEwan, D., & Beauchamp, M. R. (2014). Teamwork in sport: A theoretical and integrative review. *International Review of Sport and Exercise Psychology*, 7(1), 229–250.
24. McLaren, C. D., & Spink, K. S. (2020). Examining the prospective relationship between communication network structure and task cohesion and team performance. *Group Dynamics: Theory, Research, and Practice*, 24(2), 74–87.
25. Mendes, M. H. A., Rezende, V. H. S., & Praça, G. M. (2023). Association between goal kick strategies and the offensive outcome in the UEFA Euro 2020. *Human Movement*, 24(3), 51–57. <https://doi.org/10.5114/hm.2023.125924>

26. Modrić, T., Veršić, Š., Jukić, I., & Sekulić, D. (2024). Physical performance discriminating winning and losing in UEFA Champions League: A full-season study. *Biology of Sport*, 42(1), 3–9.
27. Morgans, R., Orme, P., & Di Michele, R. (2023). Impact of technical and physical performance on match outcome over five elite European soccer seasons. *Journal of Sports Medicine and Physical Fitness*, 63(3), 417–429. <https://doi.org/10.23736/S0022-4707.22.14018-1>
28. Müller, T. (2024). Goalkeeper as the eleventh player. *Coaching Fußball*.
29. Neuser, G. (2019). *Football performance: Strategy and analysis*. Tredition.
30. Newton, M., & Duda, J. L. (1999). The interaction of motivational climate, dispositional goal orientations and perceived ability in predicting indices of motivation. *International Journal of Sport Psychology*, 30(1), 63–83.
31. Ondřej, O. (1990). *Malá škola fotbalu*. Olympia.
32. Psotta, R., et al. (2006). *Fotbal – kondiční trénink*. Grada.
33. Reilly, T. (2006). *The science of training – Soccer: A scientific approach to developing strength, speed and endurance*. Routledge.
34. Rodrigues, J., Andrade, R., Graça, A., & Mesquita, I. (2009). Importance awarded to knowledge for coaching and self-perception of competence manifested by Portuguese basketball coaches. *Revista de Psicologia del Deporte*, 18, 451–455.
35. The Analyst. (2023, August 22). The evolution of the ball-playing goalkeeper. <https://theanalyst.com/articles/the-evolution-of-the-ball-playing-goalkeeper>
36. UEFA. (2024a). UEFA Champions League technical report 2023/24. UEFA. <https://www.uefa.com/uefachampionsleague/news/028e-1b138f3cdd3d-cb211675d501-1000--uefa-champions-league-technical-report/>
37. UEFA. (2024b). UEFA EURO 2024 technical report. UEFA. https://editorial.uefa.com/resources/028f-1b6f7f14a391-euro2024_mini-tech-report_v7.pdf
38. UEFA. (2025a). UEFA Conference League 2024/25 technical report. UEFA. <https://www.uefa.com/uefaeuropaleague/news/029d-1ebab9db818d-b34c67444955-1000--now-available-2024-25-club-competition-technical-reports/>
39. UEFA. (2025b). UEFA Europa League 2024/25 technical report. UEFA. <https://www.uefa.com/uefaeuropaleague/news/029d-1ebab9db818d-b34c67444955-1000--now-available-2024-25-club-competition-technical-reports/>

40. Votík, J. (2005). *Trenér fotbalu „B“ UEFA licence: Učební texty pro vzdělávání fotbalových trenérů*. Olympia.
41. Votík, J., & Zalabák, J. (2011). *Fotbalový trenér: Základní průvodce tréninkem*. Grada.

Přílohy

Seznam obrázků

Obrázek 1- Postavení hráčů před zahájení kopu před úpravou pravidel (Siddhinathan KN, 2020).

Obrázek 1- Postavení hráčů před zahájení kopu před úpravou pravidel (Siddhinathan KN, 2020).

Obrázek 2 - Postavení hráčů před zahájení kopu po úpravě pravidel 2019 (Siddhinathan KN, 2020).

Obrázek 3 - Distribuční rámec pro rozehrávku kopu od branky (FIFA, 2022)

Obrázek 4 - Rozehrávka týmu Tottenham Hotspur proti Brightonu (Kevin Martin, 2024)

Obrázek 5- Rozehrávka Slovenska v zápase proti Anglii v osmifinále na ME 2024 (Jordan Campbell, 2024)

Obrázek 6 - Rozehrávka Slovenska v zápase proti Anglii v osmifinále na ME 2024 (Jordan Campbell, 2024)

Obrázek 7- Rozehrávka Slovenska v zápase proti Anglii v osmifinále na ME 2024 (Jordan Campbell, 2024)

Obrázek 8 - Rozehrávka Slovenska v zápase proti Anglii v osmifinále na ME 2024 (Jordan Campbell, 2024)

Obrázek 9 - Rozehrávka Slovenska v zápase proti Anglii v osmifinále na ME 2024 (Jordan Campbell, 2024)

Obrázek 10 - Rozehrávka kopu od branky v zápase Brighton proti Chelsea (Jordan Campbell, 2024)

Obrázek 11 - Rozehrávka v zápase Fulham vs Brighton (Jordan Campbell, 2024)

Obrázek 12 - Prostory první přihrávky (Zdroj: vlastní)

Obrázek 13 - Zóny postavení obránců před zahájení kopu (Zdroj: vlastní)

Obrázek 14 -Prostory výstupu Krajem/Středem (Zdroj: vlastní)

Obrázek 15 - Zóna 1 a 2 pro otáčení těžiště hry (zdroj: vlastní)

Seznam grafů

Graf 1 – Průměrná délka kopu standardní situace od branky v Premier League od sezony 2013/14 (Ryan Benson, 2025)

Graf 2 - Prostor první přihrávky – celkově (zdroj: vlastní zpracování)

Graf 3 - Prostor první přihrávky - Základní část (zdroj: vlastní zpracování)

Graf 4 - Prostor první přihrávky - Vyřazovací část (zdroj: vlastní zpracování)

Graf 5 - Výška první přihrávky - Celkově (zdroj: vlastní zpracování)

Graf 6 - Výška první přihrávky - Základní část (zdroj: vlastní zpracování)

Graf 2 - Výška první přihrávky - Vyřazovací část (zdroj: vlastní zpracování)

Graf 3 - První přihrávka - Post - Celkově (zdroj: vlastní zpracování)

Graf 9 - První přihrávka - Post - Základní část (zdroj: vlastní zpracování)

Graf 10 - První přihrávka - Post - Vyřazovací část (zdroj: vlastní zpracování)

Graf 11 - Úspěšnost - Celkově (zdroj: vlastní zpracování)

Graf 12 - Úspěšnost - Základní část (Zdroj: vlastní)

Graf 4 - Úspěšnost - Vyřazovací část (Zdroj: vlastní)

Graf 5 - Úspěšný kop rozehraný v první třetině - Celkově (Zdroj: vlastní)

Graf 6 - Úspěšný kop rozehraný v první třetině - Základní část (Zdroj: vlastní)

Graf 7 - Úspěšný kop rozehraný v první třetině - Vyřazovací část (Zdroj: vlastní)

Graf 17 - Prostor výstupu - Celkově (Zdroj: vlastní)

Graf 18 - Prostor výstupu - Základní část (zdroj: vlastní zpracování)

Graf 19 - Prostor výstupu - Vyřazovací část (zdroj: vlastní zpracování)

Graf 20 - Postavení obránců - Celkově (zdroj: vlastní zpracování)

Graf 8 - Postavení obránců - Základní část (zdroj: vlastní zpracování)

Graf 22 - Postavení obránců - Vyřazovací část (zdroj: vlastní zpracování)

Graf 23 - Důvod neúspěšnosti - Celkově (zdroj: vlastní zpracování)

Graf 24 - Důvod neúspěšnosti - Základní část (zdroj: vlastní zpracování)

Graf 95 - Důvod neúspěšnosti - Vyřazovací část (zdroj: vlastní zpracování)